

ԿԱՐՄԻՐ ԲԱՆԱԿԱՅԻՆ ՔԱՂԴԱՍՍԱԳԻՐՔ

~~Յ.~~
3

ԳԼՈՒԽ V

355.23
4-33

ՊԵՏԶՐԱՏ

ՅԵՐԵՎԱՆ

1932

355.23

4-33

1 MAR 2010

ԽՍՀՄ ԳՐԱԼԵՏԱՐՆԵՐ ԲՈԼՈՐ ՅԵՐԿՐՆԵՐԻ, ՄԻԱՅԵՔ ՀԽՍՀ

ԿԱՐՄԻՐ ԲԱՆԱԿԱՅԻՆ
ՔԱՂԴԱՍԱԳԻՐՔ

(ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ-ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԴԱՍԸՆԹԱՅ)

ԳԼՈՒԽ V

ՊԵՏԶՐԱՏ 1932

ՅԵՐԵՎԱՆ

ԻՆՉՊԵՍ ՈԳՏՎԵԼ ՔԱՂԱՍՏԱԳԻՐՔԻՑ

Քաղաքացիքը կազմված է ԲԳԿԻ ՊՈԼԻ-ի 1931-32 թ. ձևով 2րդ անգամի
փաղաքացիականների ծրագրի համեմատ:

Դասագրքի խնդիրն է ոգևել կարմիր բանակայինն վարժան հնարավոր է խո-
րապես յուրացնելու փաղաքացիականները:

Յուրաքանչյուր փաղաքացիականից առաջ կարմիր բանակայինը պետք է
կրտսեր հրամատարի ղեկավարությամբ և ինժեներության ուշադրությամբ կարգա-
այն յերեսները, վար ցույց կտա խմբակավարը:

Կարգացածը լավ հիշելու համար, ամեն մի կտորը կարդալուց հետո պետք
է պատասխանել բանավար կամ գրավոր կոնտրոլ հարցերին, վար տպված են շա-
տառով հոգիվածի վերջում:

Ցեր է վորքեն բան պարզ չէ կամ փնհասկանալի չէ, անհրաժեշտ է հարցնել
կրտսեր հրամատարին, խմբակավարին կամ փաղեկին:

Դասագրքից պետք է ոգուվել նաև փաղաքացիականների գրույցների ժա-
մանակ, կարդալով առանձին կտորներ (ցիտատներ), վերլուծելով դիտարաններ,
կարդալ քվակամ տվյալներ, նկարներ, սխեմաներ:

ՊՐՈԼԵՏԱՐԻԱՏԻ ԴԻԿՏԱՏՈՒՐԱՆ ՅԵՎ ԽՈՐ- ՅՈՒՐԴՆԵՐԸ

Սորհրդային Միության մեջ արդեն տասնութինգ տարի յե ինչ
բանվոր դասակարգը ամուր կերպով պահում է իշխանությունն
իր ձեռքում: Պրոլետարիատի դիկտատուրան նվաճված է 1917
թվի հոկտեմբերին: Պրոլետարիատի դիկտատուրան ազատա-
գրեց Ռուսաստանի աշխատավոր մասսաներին կալվածատերերի,
կապիտալիստների և կուլակների ճնշումից: Սորհրդային Միու-
թյան բանվոր դասակարգն իր իշխանությունն ողտադործում է
վերջնականապես վոչնչացնելու համար ջախջախված կապիտա-
լիստական տարրերի մնացորդներին մեր յերկրում, ավարտելու
կատարյալ սոցիալիստական հասարակության կառուցումը և
այդպիսով ապահովելու պրոլետարական հեղափոխության հաղ-
թանակը ամբողջ աշխարհում:

ԲՈՒՐԺՈՒԱԿԱՆ ՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆԸ ԿԱԴԵՏԱԼԻՍՏՆԵՐԻ ԴԱՍԱԿԱՐԳԱՅԻՆ ՏԻՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐ- ՊՈՒԹՅՈՒՆՆ Ե

ԻՆՉ Ե ԲՈՒՐԺՈՒԱԿԱՆ ՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆԸ

Կապիտալիստական յերկրներում արտադրության բոլոր մի-
ջոցները՝ գործարանները, ֆաբրիկաները, հանքահորերը, հողը,
անտառները և ջրերը պատկանում են մի խումբ կապիտալիստ-
ների, բանկիրների և խոշոր կալվածատերերի—հոգատերերի:

Պետությունը վոչ այլ ինչ է, յեթե վոչ տնտեսապես ամենից
ուժեղ դատակարգերի տիրապետությամբ կազմակերպույրվումը:
Այն դասակարգը, վորը տիրում է արտադրության հիմնական
միջոցներին, հանդիսանում է միևնույն ժամանակ քաղաքակա-
նապես տիրող դասակարգ, աշխնքն՝ աշխատի դասակարգ, վորի
չահերի համար է գործում ամբողջ պետական ապարատը: Կապի-
տալիստական հասարակության սոցիալականներում այդպիսի դասա-
կարգ է հանդիսանում բուրժուազիան:

Կարմիր բան. քաղաքա.—2

Կապիտալիստական յերկրներում պետական ապարատը, այն է բանակը, վոստիկանությունը, պարլամենտը, դատարանը, յեկեղեցին, դպրոցը, մամուլը պահվում է բուրժուազիայի կողմից ի հաշիվ այն շահույթների և հարկերի, վոր նա քամում է աշխատավորներին: Այդ ապարատի ոգնությունը կապիտալիստներն իշխանությունը պահպանում են ընակչության մեծամասնության վրա և ապահովում են բանվորներին ու բոլոր աշխատավորներին ճնշելու և շահագործելու հնարավորությունը:

Այսպես ուրեմն՝ բուրժուական պետությունը հանդիսանում է բուրժուազիայի դիկտատուրայի զենքը, մի խումբ կապիտալիստների մեքենան՝ տասնյակ միլիոնավոր բանվորներին և հարյուր միլիոնավոր աշխատավորներին ճնշելու համար: Բուրժուական պետությունը մի զենք է շահագործողների ձեռքին, վորից նրանք սգտվում են իրենց տիրապետությունը պահելու և ամրացնելու համար:

Բուրժուական պետությունն ունի զանազան ձևեր. ինչպես որինակ՝ սահմանադրական, միապետական, դեմոկրատական հանրապետություն կամ Փաշիստական ռեժիմ. սրանք չեն փոխում այդ պետության դասակարգային եյությունը: Անգլիան կոչվում է սահմանադրական միապետություն: Այնտեղ այժմ ել գոյություն ունի թագավորը: Նրա իշխանությունը սահմանափակված է պարլամենտով, վորը գումարվում է այսպես կոչված ընդհանուր ընտրական իրավունքի հիման վրա: Ֆրանսիան համարվում է դեմոկրատական հանրապետություն: Իտալիայում և Լեհաստանում գոյություն ունի Փաշիստական ռեժիմ: Սակայն թե՛ սահմանադրական միապետության մեջ — Անգլիայում, թե՛ այսպես կոչված դեմոկրատական հանրապետության մեջ — Ֆրանսիայում և թե՛ Փաշիստական Իտալիայում ու Լեհաստանում, ամեն տեղ իշխանությունը պատկանում է բուրժուազիային:

Լենինը չառ անդամ եր ցույց տալիս, վոր՝

«ԲՈՒՐՇՈՒԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻՑ ԱՄԵՆԱԴԻՄԱԿԱՆ ԻՐԵՆԻՑ ՆԵՐԿԱՅԱՅՆՈՒՄ Ե ՎՈՋ ԱՅԼ ԻՆՉ, ՅԵԹԵ ՎՈՋ ՎՈՐՊԵՍ ՄԻ ՄԵՐԵՆԱ ՃՆՇԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ԲԱՆՎՈՐ ԴԱՍԱԿԱՐԳԻՆ ԲՈՒՐՇՈՒԱԿԱՆ ԿՈՂՄԻՑ», ՎՈՐ՝

«ՎՈՋ ՄԻ ՏԵՂ ԿԱՊԻՏԱԼՆ ԱՅՆՊԵՍ ԱՆԱՄՈԹԱԲԱՐ (ԿՈՊՏՈՐԵՆ) ՅԵՎ ԱՆԽՆԱ ՉԻ ՏԻՐԱՊԵՏՈՒՄ, ԻՆՉՊԵՍ ՀԱՏԿԱՊԵՍ ԱՅԻ ՅԵՐԿԱՆԵՐՈՒՄ»:

Ինչի՞ պետք է պետությունը շահագործողներին:

Ինչո՞ւ կապիտալիստական պետություններում իշխանությունը բուրժուազիայի ձեռքին է գտնվում:

ԻՆՉ Ե ԲՈՒՐՇՈՒԱԿԱՆ ԴԵՄՈԿՐԱՏԻԱՆ

Բուրժուազիան և նրա արբանյակները՝ սոցիալ-Փաշիստները վարագործում են բուրժուական պետության դասակարգային բնույթը: Նրանք ասում են, վոր բուրժուական պետություններում ծաղկում է դեմոկրատիան, վորի գոյության ժամանակ իրականացվում է ամբողջ ժողովրդի իշխանությունը: Նրանք ասում են՝ քանի վոր կապիտալիստական պետությունների մեծամասնությունը դիվին կանգնած է պարլամենտը, այսինքն՝ «ժողովրդի ներկայացուցիչներից» ընտրված ժողովը, և կառավարությունն ել ընտրվում է այդ պարլամենտի կողմից, յերբ այնտեղ, յերթե, գոյություն ունի խոսքի, մամուլի, ժողովների ազատություն և ընդհանուր ընտրական իրավունք, ապա ուրեմն բանվոր դասակարգը, յերթե, հեշտությամբ և առանց հեղափոխության կարող է իշխանության գլուխ անցնել: Նրան հարկավոր է միայն ոգտվել դեմոկրատական «ազատություններից» և պարլամենտում ստանալ տեղերի (ձայների) մեծամասնությունը:

Այդ բոլոր դատարկահոսությունները «ժողովրդի ներկայացուցիչների», «ազատությունների» մասին ստախոսություն են և ուրիշ վոչինչ: Այդ ստախոսության նպատակն է հեղափոխական ճանապարհներից հանել բանվոր դասակարգին և բոլոր աշխատավորներին, այդ ստախոսության նպատակն է հաստատել բուրժուազիայի տիրապետությունը, պահպանել նրա համար թալանի ու շահագործման աղտությունը:

Յեվ իսկապես, կարո՞ղ են արդյոք պրոլետարիատն ու աշխատավոր մասսաները կապիտալիստական յերկրներում իրենց շահերի համար ոգտագործել դեմոկրատական «ազատությունները»: Կարո՞ղ է արդյոք կապիտալիստական յերկրների ընակչության շահագործվող մեծամասնությունը իշխանության գլուխն անցնել առանց հեղափոխության, ոգտագործելով այսպես կոչված ընդհանուր ընտրական իրավունքը: Իրո՞ք ժամանակակից բուրժուական պետությունները դադարել են վորպես գործիք ծառայելուց բուրժուազիայի ձեռքին՝ աշխատավորներին ճնշելու համար և յերթե «ազատության, հավասարության և յկրթալքության» թաղավորությունն է տիրում:

Իհարկե վոչ:

Որինակ՝ ինչ խոսք կարող է լինել մամուլի ազատության մասին կապիտալիզմի ժամանակ, յերբ ապարանը, թուղթը, ռեկլամի գործը, թերթի տարածման ապարատն ամբողջությամբ կապիտալիստների ձեռքին են գտնվում: Կոմունիստական մամուլը հրատարակվում է գաղտնի տպարաններում, իսկ այնտեղ, վորտեղ նա ազատ գոյություն ունի, բուրժուազիան ամեն կերպ հետապնդում է նրան: Բուրժուական կառավարությունները տուգանքներ են դնում

կոմունիստական թերթերի վրա, ամեն տեսակ արգելքներ են ստեղծում նրանց տարածման համար, բանդերն են նստեցնում նրանց խմբագրերին, փակում են այդ թերթերը:

Ինչ խոսք կարող ե լինել ժողովների ազատության մասին կապիտալիզմի ժամանակ, յերբ ժողովների դահլիճները, ակումբները, թատրոնները, տները պատկանում են բուրժուազիային, իսկ բանվորներին (մանավանդ կոմունիստներին) այդ չենքերը չեն հանձնում, հաճախ նույնիսկ վարձով: Յեթե բանվորները, այսպես թե այնպես, հավաքվում են փողոցներում, պարկերում, հրապարակներում և այլն, բուրժուական իշխանություններն այդպիսի բանվորական ժողովների ու ցույցերի դեմ են հանում իրենց վտանգավոր և փոփոխական փոհմաններին, բաց են թողնում արտասովաբեր դադեր, կանգ չեն առնում նաև զինքի դործադրության առաջ:

Բուրժուական գրչակները խոսում են նույնպես ընդհանուր ընտրական իրավունքի մասին:

Սակայն ամենից առաջ «ընդհանուր» ընտրական իրավունքը վոչ մի կապիտալիստական յերկրում իրոք ընդհանուր չէ: Ամեն տեղ աշխատավորների համար այդ իրավունքն ունի բազմաթիվ սահմանափակումներ: Ծառ կապիտալիստական յերկրներում «ընդհանուր» իրավունքի ժամանակ կանայք զրկված են ընտրելու իրավունքից. ել չենք խոսում կապիտալիստական բանակների զինվորների մասին, վորոնք առհասարակ հեռու յեն պահվում «իրենց» պետությունների քաղաքական կյանքին մասնակցելուց: Ամեն տեղ սահմանված և ստացվածքային ցենզ (ընտրել կարող են նրանք, ովքեր միայն վորոշ յեկամուտ ունեն, կամ վորեւ սեփականություն) և այլ տեսակ տասնավոր սահմանափակումներ:

Միմիայն բուրժուազիան կարող ե յայնորեն ոգտվել նախընտրական ազիտացիայի բոլոր միջոցներից: Նրա ձեռքին են գտնվում թերթերն ու հասարակական չենքերը, վորտեղ կաղմակերպվում են նախընտրական ժողովներ: Նա կարող ե հսկայական գումարներ ծախսել նախընտրական ազիտացիոն պլակատներին, թուղթիկներին և գրքերին վրա, մի բան, վոր, իհարկե, բանվոր դասակարգն այդ անելու միջոցներ չունի: Նա կարող ե վարձատրել իր ճառախոսներին, վորոնք դուրսերն ու քաղաքներն են գնում ազիտացիա մղելու համար: Նրան ե ի սպաս դրված նաև յեկեղեցին, վորի քարոզիչները, ոգտվելով աշխատավորների հետամնաց խավերի անգիտակցությունից, ձայներ են շահում նրանց չրջանում բուրժուազիայի ներկայացուցիչների համար: Բուրժուազիայի ձեռքին ե նույնպես դպրոցները, վորոնց միջոցով նա մթադնում ե աշխատավորների մատաղ սերունդների գիտակցությունը:

Այս բոլորից պարզ ե, վոր բանվորների համար դժվար ե պայքարել բուրժուական կուսակցությունների դեմ ընտրությունների ժամանակ: Բուրժուազիան իր ձեռքում ե պահում ընտրական մեքենան, վորովհետե նա կարող ե միջոցներ ծախսել ընտրությունների համար:

Այն ժամանակից, քանի գոյություն ունեն պարլամենտական հանրապետությունները, բազմաթիվ անգամ պարլամենտների ընտրություններ են կատարվել, սակայն ամեն անգամ այդ ընտրություններին միշտ բուրժուազիան ե հաղթող դուրս յեկել:

Անգլիական պարլամենտի վերջին ընտրությունները հաղթանակ բերին անգլիական «պնդաճակատներին» — պահպանողականներին (կոնսերվատորներին), այսինքն՝ ամենահետադեմ բուրժուական կուսակցությանը: Սակայն չե՞ր վոր «աղատ» Անգլիայում գոյություն ունի «ընդհանուր» ընտրական իրավունք, և բնակչության մեծամասնությունը կաղմում են բանվորներն ու աշխատավորները:

Իրականում իշխանության հարցը լուծվում ե վոչ թե պարլամենտական ձայնավությամբ, այլ զինված ապստամբությամբ և քաղաքացիական պատերազմով: Վոր իսկական դեմոկրատական հանրապետությունն ել վերցնենք (վորպիսիք այժմ արդեն առհասարակ չեն մնացել), այնտեղ բուրժուազիայի դիկտատուրան ե իշխում: Միմիայն զինված ձեռքով շահագործողների իշխանությունը խորտակելով և բուրժուազիայի պետական մեքենան ջախջախելով պրոլետարիատը կարող ե իր իշխանությունը, Որհնդային իշխանություն հաստատել:

Բանի գոյություն ունի արտադրության միջոցների մասնավոր սեփականություն, քանի արդյունաբերության և գյուղատնտեսության տերերն են հանդիսանում կապիտալիստները, կալվածատերերը և կուլակները, այնքան ժամանակ բոլոր դեմոկրատական ազատություններն ազատություն կլինեն վոչ թե չքավորների, այլ հարուստների համար, վոչ թե աշխատավորների համար, վորոնք բնակչության մեծամասնությունն են կաղմում, այլ փոքրամասնության համար, շահագործողների—կապիտալիստների համար:

Իրականում բուրժուական դեմոկրատիան հանդիսանում ե բուրժուազիայի դիկտատուրայի քողարկված (թաղնված) ձևը, վորպես խարեյության գործիք, վորպես պրոլետարիատի և բոլոր աշխատավոր մասսաների վրա բուրժուական բռնության գործիք:

Ում ե ծառայում դեմոկրատիան կապիտալիստական պետության մեջ:

Համաշխարհային պրոլետարական հեղափոխության սկզբնապետությունում, մեր յերկրում բանվոր դասակարգի հաղթանակում, կապիտալի բոլոր յերկրներում պրոլետարիատի և բուրժուազիայի միջև դասակարգային պայքարի սրության առնչությունում բուրժուազիան սկսել է ամելի հաճախ ու բացարձակ բռնություն դործ գնել բանվոր դասակարգի ու աշխատավորների վրա. սկսել է ամելի հաճախ կիրառել ակնհայտնի տերորիստական դիկտատուրայի ուժերը:

«Ազատության, հավասարության և յեղբայրության» մասին դատարկախոսությունը բուրժուազիային քիչ է ողնում: Աշխատավորները հետզհետե ամելի յեն սկսում հասկանալ դեմոկրատական «ազատությունները» իսկական իմաստը: Գործադուլները, զործագործվողները ցույցերը և բանվոր դասակարգի մարտական յերևույթը բուրժուազիայի դեմ ամենորոյա յերևույթներ են դարձել կապիտալիստական յերկրներում: Գանի գնում ամելի ու ամելի յե յերկրում բուրժուազիայի տիրապետությունը:

Բուրժուազիայի տերորիստական գիկատուրան, հեղափոխական զերաճող շարժման դինամիկ ճնշումը, կոմունիստների ու իՍՀՄ նկատմամբ կատաղի հրահրումը, խտադուլն ջանքերն իրենց դինամիկ ջոկատների ողնությունում կործանել կոմկուլաակցությունները — ահա այս բոլորը հաստատում են, վոր բուրժուազիան անցնում է Ֆաշիզմին:

Ամբողջ մի շարք յերկրներ (Իտալիա, Հարավ-Ալալիա, Ռումինիա և այլն) արդեն վաղուց վերածվել են Ֆաշիստական պետությունների. իսկ Գերմանիան, Անգլիան, Ֆրանսիան և մյուսները Ֆաշիստական պետություն դառնալու ճանապարհին են:

Ֆաշիզմի գլխավոր յնդիրն է պայքարել կոմունիստների դեմ: Գործադուլի հեղափոխական շարժումը բուրժուական պետություններում հայտնապես ճնշվում են վտատիկանություն, զորքերի ու Ֆաշիստական ջոկատների կողմից: Ցրում են կոմունիստական ժողովները: Գանդում են այն տպարանները, վորտեղ տրուվում են կոմունիստական թերթեր, իսկ թերթերը գրալվում են: Աշխատանքից հեռացնում են այն բանվորներին, վորտեղ յեղել են Մորհրդային Միության մեջ և վերադառնալուց հետո նրա մասին արդարություն են պատմել: Նրանք հեռացվում են նաև արհմիություններից և զանազան հեռապնդման են յենթարկվում:

Բանվորները կոմունիստական կուսակցությունների դեկավարությունում պայքար են մղում Ֆաշիզմի դեմ: Կոմկուսակցությունները հակահարված են տալիս Ֆաշիստներին, վորտեղ վորձում են խաբերալությունը իրենց կողմը գրավել աշխատավոր մասսաներին: Այնտեղ, վորտեղ բանվորներն ունեն ուժեղ կոմունիստական կուսակցություն, ինչպես որինալ՝ Գերմանիայում, այնտեղ Ֆաշիզմի դեմ պայքարը ծալալվում է հաջողությամբ:

Չիստական կուսակցություն, ինչպես որինալ՝ Գերմանիայում, այնտեղ Ֆաշիզմի դեմ պայքարը ծալալվում է հաջողությամբ: Ջեդ-ձեդի ամիս Ֆաշիստների հետ միասնաբար դործում են նաև բանվոր դասակարգի թշնամիներ՝ սոցիալ-Ֆաշիստները: Խոսքով իրենց հայտարարելով բանվորների բարեկամներ, հաճախ ձեռնալով (խոսքով, իհարկե) Ֆաշիզմի հակառակորդներ, բոլոր դույնի սոցիալ-Ֆաշիստներն ամբողջ իրենց ուժով հայտնապես պաշտպանում են բուրժուազիայի հարձակումը բանվոր դասակարգի դեմ, պաշտպանում են բուրժուազիայի տիրապետության Ֆաշիստական մեթոդները: Նրանք դեմ են դնում բանվորների դործադուլային պայքարին, ամակցում են բուրժուազիային իջեցնել բանվորների աշխատավարձը, ստորապես դրդում են կոմկուսակցությունների դեմ, ողնում են բուրժուազիային պայքարելու կոմունիստների դեմ: Նրանք բաժրապում են Մորհրդային Միության վրա հանդես գալով վորտեղ ամենաթունոց կողմնակիցներ Մորհրդային Միության դեմ ինտերվենցիային: Բավական է հիշել միայն Յերկրորդ Ինտերնացիոնալի դերը ուս մենչեիկների հակահեղափոխական կազմակերպությունը պաշտպանելու դործում, վոր բացվեց անցյալ տարի ՄՊԳՎ կողմից:

Ռուս մենչեիկներն այն մասը, վորն իր ժամանակին չվախալ արտասահման և թաղմեց խորհրդային մարմիններում, տարալ հակահեղափոխական աշխատանք մեք յերկրի ներսում:

Նրանք ստեղծել եյին մի հակահեղափոխական կազմակերպություն, վորը կոչվում եր «Խուսապանի սոցիալ-դեմոկրատական կուսակցության Միութենական Բյուրո»: Այս կազմակերպությունը կապ եր պահում մյուս հակահեղափոխական կուսակցության կազմակերպության — Արդ-կուսակցության հետ, վորի մեջ մտնում եյին վտաարարները, զարական Ռուսաստանում յեղած զանազան ձեռնարկությունների նախկին տերերը և նրանց աղետները: Այլ յերկու կազմակերպությունները համաձայնության եյին յեղել նրանում, վոր պետք է վոչնչացնել Մորհրդային Իսխանությունը, սահմանել արյունխում ուղղական դիկտատուրա, դործարանները վերադարձնել կապիտալիստներին, իսկ հոգը՝ կալվածատերերին: Այդ դավադրությունը նրանք ցանկանում եյին իրականացնել ուս և ոտաբերկրյա ուղիտակ-գլխարդիականներ և կապիտալիստների ողնությունում: Սոցիալ-Ֆաշիստական Յերկրորդ Ինտերնացիոնալը, վորի մեջ են մտնում նաև արտասահման ըլլած ուս մենչեիկները, այդ հակահեղափոխական դավադրության ներջնդն ու վոգեւորդն եր:

Սոցիալ-Ֆաշիստներն այժմ հանդիսանում են բուրժուազիայի գլխավոր սոցիալական հեմարմար: Նրանք ողտադործելով իրենց աղդեցություն մնացորդները բանվոր դասակարգի հետամնաց

խաղերի վրա, ոչնչով են բուրժուական խեղդելու հեղափոխական շարժումը, փրկելու շահագործման, ստրկութեան կապիտալիստական սխտանքը վերահաս կորստից: Սոցիալ-Ֆաշիստներն իրենք չեն քաշվում ասելու, վոր իրենք իրենց խեղդին են համարում լինել կապիտալիզմի «բռնիչներ» (լիկարներ):

Ի՞նչ է փաշիզմը:

Ինչպիսի դեր ունեն այժմ սոցիալ-ֆաշիստները բուրժուական պետության մեջ: Ինչո՞ւ նրանք հանդիսանում են սոցիալ-ֆաշիստներ:

ԲՈՒՐԺՈՒԱԿԱՆ ՊԵՏԱԿԱՆ ՄԵՔԵՆԱՅԻ ԶԱՆԶԱՆՈՒՄԸ ՅԵՎ ՊՐՈԼԵՏԱՐԻԱՏԻ ԴԻԿՏԱՏՈՒՐԱՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒՄԸ

ՀԵՂԱՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆՆ ՈՒ ԲՈՒՐԺՈՒԱԿԱՆ ՊԵՏԱԿԱՆ ԱՊԱՐԱՏԻ
ՎՈՋՆԶԱՏՈՒՄԸ ՎՈՐՊԵՍ ՊՐՈԼԵՏԱՐԻԱՏԻ ԱԶԱՏԱԳՐՄԱՆ ՈՒՂԻ

Քանի դեռ իշխանությունն ու պետությունը գտնվում են շահագործողների ձեռքին, վոչ մի դեմոկրատական ազատություն բուրժուական պետության շրջանակներում չի կարող ազատագրել բանվոր դասակարգին ու աշխատավոր մասսաներին՝ կապիտալիստների, կալվածատերերի և կուլակների լծից: Միայն պրոլետարական հեղափոխությունն է վոչնչացնում բուրժուազիայի իշխանությունը և ազատագրում և աշխատավորներին շահագործումից և ճնշումից:

Սակայն բուրժուական վոչ մի դեպքում չի դիջել և չի դիջի իր իշխանությունը բանվորներին, առանց ամենահարկու և ամենակատաղի կռվի: Նույնիսկ պրոլետարիատի կողմից խորտակված բուրժուական բոլոր ուժերով ու միջոցներով կաշխատի չես խլել իր տիրապետությունը: Այդ մասին են վկայում սարսափազարտ, քաղաքացիական պատերազմը, խնդիրները, բոկոտը, վնասարարությունը, ԽՍՀՄ դեմ նոր խնդիրները պատրաստությունը, համաշխարհային կապիտալի պայքարը մեր դեմ — Խորհրդային իշխանության բոլոր տարիների ընթացքում:

Բանվոր դասակարգը պետք է բռնի, դիմված ուժով խորտակի շահագործողներին, քաղաքացիական պատերազմում կոտորի հեղափոխության խորտակված կալվածատերերի ու կապիտալիստների դիմադրությունը, վոչնչացնի կապիտալի իշխանությունը վերականգնելու նրանց բոլոր փորձերը:

Դրա հետ միասին բանվոր դասակարգը պետք է վոչնչացնի պետական իշխանության բուրժուական հին ապարատը, վորն ամբողջովին հարմարեցված է աշխատավորներին ճնշելու և բուրժուազիայի տիրապետությունն ամրացնելու համար, պետք է քայքայի, առանց մնացորդի ավերի այդ ամբողջ ապարատը նրա բա-

նակի հետ միասին, նրա փոստիկանություն, բանները, դասարանի և վաճառված չինովներին հետ միասին:

«Պրոլետարիատի դիկտատուրան կառավարության փոխարինում չէ, այլ նոր պետություն, իշխանության նոր մարմիններով կենտրոնում և տեղերում, պրոլետարիատի պետություն, վոր բարձրանում է հին պետության, բուրժուազիայի պետության ավերակների վրա» (Ստալին):

Պրոլետարիատը կապիտալիստական պետական ապարատը պետք է փոխարինի իր իշխանության նոր մարմիններով, իր պրոլետարական պետական ապարատով: Այդ նոր պրոլետարական պետության խնդիրներն են բռնի կերպով ճնշել բուրժուական, հաղթակերպել մասսաներին բանվոր դասակարգի շուրջը՝ սոցիալիզմը կառուցելու համար, մյուս յերկրների պրոլետարիատի հետ կապն ամրացնելու համար, համայն աշխարհում պրոլետարական հեղափոխության դարձացման ու հալածանքի համար:

«ԲՈՒՆԻ ՀԵՂԱՓՈԽՈՒԹՅԱՆ ՈՐԵՆՔԸ, ԲՈՒՐԺՈՒԱԿԱՆ ՊԵՏԱԿԱՆ ՄԵՔԵՆԱՆ ԶԱՐԴԵԼՈՒ ՈՐԵՆՔԸ, ՎՈՐՊԵՍ ԱՅԴՊԻՍԻ ՀԵՂԱՓՈԽՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱՊԱՅՄԱՆ, ԱՇԽԱՐՀԻ ԿԱՊԻՏԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ՅԵՐԿՐՆԵՐԻ ՀԵՂԱՓՈԽԱԿԱՆ ՇԱՐՃՄԱՆ ԱՆՈՒՍԱՓԵԼԻ ՈՐԵՆՔՆ Ե ՀԱՆԴԻՍԱՆՈՒՄ» — ցույց էր տալիս ընկ. Ստալինը:

Ինչո՞ւ պրոլետարիատը, իշխանությունն իր ձեռքը վերցնելով, պետք է վոչնչացնի հին պետական ապարատը և ստեղծի իր պրոլետարական պետությունը:

Ի՞ՆՉ Ե ՊՐՈԼԵՏԱՐԱԿԱՆ ԴԻԿՏԱՏՈՒՐԱՆ ՅԵՎ ՎՈՐՈՐԴ ԵՆ ՆՐԱ ԽՆԴԻՐՆԵՐԸ

1917 թ. հոկտեմբերին հաստատված Խորհրդային իշխանությունը պրոլետարիատի դիկտատուրան է:

Իսկ ի՞նչ է պրոլետարիատի դիկտատուրան: Իսկական իմաստով դիկտատուրա նշանակում է անսահման իշխանություն, վորը հենվում է անմիջապես ուժի վրա:

«ՊՐՈԼԵՏԱՐԻԱՏԻ ԴԻԿՏԱՏՈՒՐԱՆ ՈՐԵՆՔՈՎ ԱՆՍԱՀՄԱՆԱՓԱԿ ՅԵՎ ԲՈՒՆՈՒԹՅԱՆ ՎՐԱ ՀԵՆՎՈՂ ՊՐՈԼԵՏԱՐԻԱՏԻ ՏԻՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆՆ Ե ԲՈՒՐԺՈՒԱԶԻԱՅԻ ՎՐԱ ՎՈՐՊԵՍ ՏԻՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆՆ ՈՐՏՎՈՒՄ Ե ԱՇԽԱՐՀԻ ՎՈՐՆԵՐԻ ՅԵՎ ՇԱՀԱԳՈՐԾՎՈՂ ՄԱՍՍԱՆԵՐԻ ՀԱՄԱԿԱՐԱՆՔԻ ՈՒ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅՈՒՆԻՑ», — ասում էր Լենինը:

Սակայն, ինչպես լինիլիցմ է սովորեցնում, միայն բռնությամբ չի սպառնում պրոլետարիատի դիկտատուրայի ելույթը:

նը, թեև առանց բանալիքի գրկատառերի գոյություն ունենալ է/ կարող:

Պրոլետարիատի գրկատառերն ունի յերեք գլխավոր խնդիր, յերեք հիմնական կողմ, և

«ՄԻԱՅՆ ԱՅԴ ԶԵՐԵՔ ԿՈՂՄԵՐԸ ՄԻԱՍԻՆ ՎԵՐՑՐԱԾ ՏԱԼԻՍ ԵՆ ՄԵՋ ՊՐՈԼԵՏԱՐԻԱՏԻ ԳԻԿՏԱՏՈՒՐԱՅԻ ԼԻԱԿԱՍԱՐ ՅԵՎ ԱՎԱՐՏՎԱԾ ՀԱՍԿԱՅՈՂՈՒԹՅՈՒՆԸ» (Ի. Ստալին):

Պրոլետարական գրկատառերային յերեք հիմնական կողմերը, հնչյուն ընկ. Ստալինն և ասում

«1) ՊՐՈԼԵՏԱՐԻԱՏԻ ԻՇԽԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈԳՏԱԳՈՐԾՈՒՄԸ Ե՝ ՇԱՀԱԳՈՐԾՈՂՆԵՐԻՆ ՃՆՇԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ. ՅԵՐԿՐԻ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ, ՄՅՈՒՍ ՅԵՐԿՐԵՐԻ ՊՐՈԼԵՏԱՐԵՐԻ ՀԵՏ ԿԱՊՍԱՐԱՑՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ, ԲՈԼՈՐ ՅԵՐԿՐԵՐԻ ՀԵՂԱԺՈՒՆՈՒԹՅԱՆ ՋԱՐԳԱՑՄԱՆ ՈՒ ՀԱՂԹԱՆԱԿԻ ՀԱՄԱՐ:

2) ՊՐՈԼԵՏԱՐԻԱՏԻ ԻՇԽԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈԳՏԱԳՈՐԾՈՒՄԸ Ե՝ ԱՇԽԱՏԱՎՈՐՆԵՐԻՆ ՅԵՎ ՇԱՀԱԳՈՐԾՈՂ ՄԱՍՍԱՆԵՐԻՆ ԲՈՒՐժՈՒԱԶԻԱՅԻՅ ՎԵՐՋՆԱԿԱՆԱՊԵՍ ԿՏՐԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ, ՊՐՈԼԵՏԱՐԻԱՏԻ ԴԱՇԻՆՔԻ ԱՅԴ ՄԱՍՍԱՆԵՐԻ ՀԵՏ ԱՄՐԱՑՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ, ԱՅԴ ՄԱՍՍԱՆԵՐԻՆ ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ՇԻՆԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ԳՈՐԾԻՆ ՆԵՐԳՐԱՎԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ, ՊՐՈԼԵՏԱՐԻԱՏԻ ԿՈՂՄԻՅ ԱՅԴ ՄԱՍՍԱՆԵՐԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ՂԵԿԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ:

3) ՊՐՈԼԵՏԱՐԻԱՏԻ ԻՇԽԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈԳՏԱԳՈՐԾՈՒՄԸ Ե՝ ՍՈՑԻԱԼԻՋՄԸ ԿԱՌՈՒՑԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ, ԴԱՍԱԿԱՐԳԵՐԸ ՎՈՋՆՁԱՑՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ, ԱՆԴԱՍԱԿԱՐԳ ՀԱՍՏԱԿՈՒԹՅԱՆ — ԱՌԱՅ ՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ԱՆՅՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ»:

Պարզ և, վոր այդպիսի խնդիրները կարճ ժամանակում — մի քանի տարում — կատարել էի կարելի: Այդ պատճառով պրոլետարիատի գրկատառերն իրենից ներկայացնում և՛

«ԱՄԲՈՂՋ ՄԻ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԵՊՈՒՆ, ԼԻ ԴԱՂԱՔԱՑԻԱԿԱՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄՆԵՐՈՎ ՅԵՎ ԱՐՏԱՔԻՆ ԸՆԴՀԱՐՈՒՄՆԵՐՈՎ, ՀԱՄԱՌ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՁԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔԻ ՅԵՎ ՏԸՆՏԵՍԱԿԱՆ ՇԻՆԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ, ՀԱՐՁԱԿՈՒՄՆԵՐԻ ՅԵՎ ՆԱՀԱՆՋՆԵՐԻ, ՀԱՂԹԱՆԱԿՆԵՐԻ ՈՒ ՊԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԵՊՈՒՆ» (Ի. Ստալին):

Պրոլետարական գրկատառերային գոյությունը մեր յերկրում հսկայական նշանակություն ունի համաշխարհային պրոլետարական հեղափոխության գործի համար: Նա հանդիսանում և կարևորագույն պայման շահագործողների իշխանությունը տապալելու

համար բոլոր կապիտալիստական յերկրներում և պրոլետարական հեղափոխության հաղթանակի համար ամբողջ աշխարհում: ԽՍՀՄ պրոլետարիատը, իշխանությունն իր ձեռքը վերցնելով, վճռական հաղթանակներ տանելով սոցիալիստական շինարարության բոլոր ճակատներում, իր փորձով, իր որինակով սովորեցնում և բոլոր յերկրների պրոլետարիատին և աշխատավորներին, թե ինչպես պետք և պայքարել շահագործողներին իշխանությունը խորտակելու համար: Համայն աշխարհի պրոլետարիատն ու աշխատավորները, հանձինս Սոցհրդային Միության, ունեն իրենց հուսալի հենարանը բուրժուազիայի դեմ մղվող իրենց պայքարում: Յե՛վ հենց այդ և պատճառը, վոր Սոցհրդային Միությունը հանդիսանում և համաշխարհային պրոլետարիատի հայրենիքը: Յե՛վ դրա հետ միասին ԽՍՀՄ հանդիսանում և զաղութների և կախյալ յերկրների աշխատավորների հենարանը՝ իմպերիալիզմի դեմ մղվող նրանց պայքարում:

Պրոլետարիատի գրկատառերն պարզապես ունի դասակարգային բնույթ: Բուրժուազիայի նման պրոլետարիատը կարելի չունի թաղանթներ իր տիրապետության դասակարգային բնույթը: Բանվոր դասակարգը բացարձակապես հայտարարում և, վոր պրոլետարական պետության մեջ անց և կացնում պրոլետարիատի գրկատառեր, վորն անխնայ ծնում և շահագործող դասակարգերի դիմադրությունը, կատարելապես վոջնացնելով նրանց: Դասակարգային ճրջմարտությունը — այդ ամենաուժեղ զենքն և բանվոր դասակարգի ձեռքին: Այդ զենքի ողնույթամբ բանվոր դասակարգը մերկացնում և բուրժուազիայի ստախոսությունն ու խաբեբայությունը, բաց և անում բոլոր աշխատավորների աչքերը՝ տեսնելու բուրժուական պետության իռլական բնույթը:

ՊՐՈԼԵՏԱՐԻԱՏԻ ԳԻԿՏԱՏՈՒՐԱՅԻ ՄԱՍԻՆ ՈՒՍՐՈՒՆՔԸ — ԴԼԵԱՎՈՐՆ Ե ԼԵՆԻՆԻՋՄԻ ՄԵՋ:

Ինչո՞ւմ և պրոլետարիատի գրկատառերային դասակարգային ելուքյունը:

Վորո՞ւմ և պրոլետարիատի գրկատառերային հիմնական խնդիրները:

ՊՐՈԼԵՏԱՐԱԿԱՆ ԴԵՄՈԿՐԱՏԻԱՅԻ ԵՑՈՒԹՅՈՒՆԸ

Պրոլետարիատի գրկատառերն բուրժուական դեմոկրատիան պրոլետարական դեմոկրատիայով փոխարինումն և: Մենք արդեն գիտենք, թե զործնականում ինչ և իրենից ներկայացնում բուրժուական դեմոկրատիան և թե ինչ արժեն բուրժուական դեմոկրատիան «աղատությունները»: Պրոլետարական դեմոկրատիան

տարբերվում և բուրժուականից այնպես, ինչպես յերկինքը յերկրից:

Հոկտեմբերի տասներորդ տարեդարձի տոնակատարութեան առթիւ մեր Միութեանը ժանամած ոտարեկրկա բանվոր պատգամաւորները կողմից ընկ. Ստալինին տրված հարցերի մէջ կար նաև այսպիսի հարց՝ «ինչո՞ւ ԽՍՀՄ-ում չկա մամուլի ազատութիւն»: Ընկ. Ստալինն ամենից առաջ հարցրեց պատգամաւորներին. ի՞նչի մասին և խոսքը, մամուլի ազատութիւն՝ ո՞ւմ համար, վո՞ր դատակարարի համար:

«Յեթե ԽՍՀՄ-ը ԲՈՒՐՃՈՒԱԶԻԱՅԻ ՀԱՄԱՐ ՄԱՄՈՒԼԻ ԱԶԱՏՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ Ե, — ասաց ընկ Ստալինը, — ԱՅՌՈՒՄԻ ԱԶԱՏՈՒԹՅՈՒՆ ԶԿԱ ՄԵԶԱՆՈՒՄ ՅԵՎ ԶԻ ԼԻՆԻ, ԲԱՆԻ ԳՈՅՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԻ ՊՐՈԼԵՏԱՐԻԱՏԻ ԴԻԿՏԱՏՈՒՐԱՆ: ԻՍԿՅԵԹԵ ԽՍՀՄ-ը ՊՐՈԼԵՏԱՐԻԱՏԻ ՀԱՄԱՐ ՄԱՄՈՒԼԻ ԱԶԱՏՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ Ե, ՅԵՍ ՊԵՏԳ Ե ԱՍԵՄ, ՎՈՐ ԴՈՒՔ ԱՇԽԱՐՀՈՒՄ ԶԵՔ ԳՏՆԻ ՄԻ ՈՒՐԻՇ ՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ, ՎՈՐՏԵՂ ԳՈՅՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԵՆԱՐ ՊՐՈԼԵՏԱՐԻԱՏԻ ՀԱՄԱՐ ՄԱՄՈՒԼԻ ԱՅՆՊԻՍԻ ԲԱԶՄԱԿՈՂՄԱՆԻ ՅԵՎ ԼԱՅՆ ԱԶԱՏՈՒԹՅՈՒՆ, ՎՈՐՊԻՍԻՆ ԳՈՅՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԻ ԽՍՀՄ-ում»:

Ընկ Ստալինի այդ պատասխանում չափազանց պայծառ կերպով լուսարանված և մեր պրոլետարական դեմոկրատիայի էությունը, վորպես հոկայական մեծամասնութեան դեմոկրատիայի, պրոլետարիատի դիկտատուրան ամրացնող դեմոկրատիայի, վորպիսի դիկտատուրան հանդիսանում և Հոկտեմբերի անբաժան նվաճումը:

Սորհրդային իրավակարգն ապահովում և իսկական դեմոկրատիան աշխատավորների համար: Մեր տպարանները տպում են միլիոնավոր թերթեր և դրքեր, վորոնք հզոր դործիք են կուլտուրական հեղափոխութեան համար: Լավագույն շենքերը հատկացված են խորհուրդների համադրումարների, բանվորների ու կոլտնտեսականների, ախումբների համար: Դպրոցից դուրս և քշված տերտերական քարոզը, վորը չլմեցնում եր յերեխաների ուղեղները: Կանայք հաճախ իրավունքներ ունեն տղամարդկանց հետ: Բոլոր ազգութիւններն իրավահաւասար են, ապրային ճշնշումից հետք անդամ չի մնացել:

Այս և իսկական ազատութիւնն աշխատավոր մասսաների համար, և վոչ թե ստատու բուրժուական «ազատութիւնը», վորն ապահովում և կապիտալիստների տիրապետութիւնը:

Ամեն կերպ զարգացնելով դեմոկրատիան աշխատավորների համար, պրոլետարական դիկտատուրան յերբեք ազատութիւն չի տալիս չահագործող դատակարարների մնացորդներ — հակահեղափոխական մենչևիկներին և տրոցկիստներին, վորոնք հանդիսանում են հակահեղափոխական բուրժուազիայի արտաքին վոր շոկատը:

ՄԵՐ ԴԵՄՈԿՐԱՏԻԱՆ ՊՐՈԼԵՏԱՐԱԿԱՆ ԴԵՄՈԿՐԱՏԻԱ ՅԵ:

«Խորհրդային, այսինքն՝ պրոլետարական դեմոկրատիզմի սոցիալիստական բնույթը նրանում և, — ասում և լենինը, — առաջինը՝ վոր ընտրողներ են հանդիսանում աշխատավորներն ու շահագործվող մասսաները, բուրժուազիան բացառվում է. յերկրորդ՝ վոր վերանում են ընտրութիւնների ամեն տեսակ բյուրոկրատական ձևականութիւններն ու սահմանափակումները, մասսաներն իրենք են վորոշում ընտրութիւնների կարգն ու ժամկետները, ընտրվածներին յիովին յետ կանչելու ազատութեամբ. յերրորդ՝ վոր ստեղծվում և աշխատավորների, խոշոր-արդյունաբերական պրոլետարիատի ավանգարդի լավագույն մասսայական կազմակերպութիւն, վորը հնարավորութիւն և տալիս նրան դեկավարելու շահագործվողների ավելի լայն մասսաներին, ներգրավելու նրանց ինքնուրույն քաղաքական կյանքի մեջ, դաստիարակելու նրանց քաղաքականացնելու, նրանց իսկ սեփական փորձի վրա, — վոր այդպիսով առաջին անգամ ակիզը և դրվում այն բանին, վորպեսզի իսկապես բնակչութիւնը գլխովին սովորի կառավարել և սկսի կառավարել»:

Բանվորական դեմոկրատիայի կարևորագույն մասը կազմում և պրոլետարական ինքնաբերականութիւնը, վորը հանդիսանում և մեր կուսակցութեան և Սորհրդային իշխանութեան ուժի հատկանիշը: Ինքնաբերականութեան միջոցով կուսակցութիւնը մոբիլիզացիայի յե յենթարկում աշխատավոր լայն մասսաներին՝ պայքարելու ոպորտունիստների և բյուրոկրատների դեմ, վորոնք խանդարում են սոցիալիզմի հաջող շինարարութիւնը:

Մեր յերկրում յուրաքանչյուր աշխատավոր վորպես տեր պետք և վերաբերվի ամեն մի դործի: Անհրաժեշտ և վոչ միայն ինքն աշխատի, այլև պետք և հետաքրքրվի մյուսների աշխատանքով: Միմեն անդամ, մեր ժողովրդական տնտեսութեան և դեկավարութեան բոլոր ասպարեզներում պետք և վճռականորեն պայքարել բոլոր թերութիւնները, խոցերը և խեղաթյուրումներն արմատախիլ անելու համար: Ինքնաբերականութիւնն և, վոր հայտաբերում և այդ թերութիւնները, ջրի յերես և հանում բոլոր ոպորտունիստներին ու բյուրոկրատներին և հեշտացնում և պայքարը նրանց դեմ: Ինքնաբերականութիւնը մասսաներին սովորեցնում և հետեւ տնտեսական ու պետական ապարատի աշխատանքին, առաջ և քաջում նոր միլիոնավոր աշխատավորների պետութեան և տնտեսութեան դեկավարման մեջ: Ինքնաբերականութիւնը կարեւորագույն միջոց և պրոլետարիատի ձեռքին, վորի ոգնութեամբ սոցիալիստական շինարարութիւնն աղատվում և բոլոր խոչընդոտներէր, բոլոր թերութիւններէր:

«ԻՆՏԵՆՍԻՎԱՅԻՆ ՊԵՏԱՌԹՅՈՒՆԸ, — ասում է ընկ. Ստա-
լինը, — ՄԵՐ ԶԱՐԳԱՑՈՒՄՆ ԱՌԱՋ ՏՄՆՈՂ ԱՄԵՆԱԼՈՒԲՋ
ՌԻՃԵՐԻՑ ՄԵԿԸ ՊԵՏՏԻ Ե ԼԻՆԻ»:

Պարզ է, վոր վոչ ամեն տեսակ քննադատությունն է ծառա-
յում Սորհրդային իշխանության ամրացման գործին, սոցիալիզ-
մի շինարարության գործին: Մեր դասակարգային թշնամիները,
այդ թվում նաև հակահեղափոխական տրոցկիստներն ու դասա-
կարգային թշնամու աջակիցներ — բոլոր տեսակի ուղորդողներն
նույնպես «քննադատում են» մեր շինարարությունը, մեր
աշխատանքը: Այդ «քննադատությունն» նպատակն է քանդել մեր
պրոլետարական պետության հիմքերը, պայթեցնել սոցիալիզմի
շինարարությունը: Այդ թշնամական քննադատությունը վոչ մի
ընդհանուր բան չունի պրոլետարական ինքնաքննադատության
հետ: Այդ պատճառով դասակարգային թշնամիներն ու ուղորդու-
նիստները, վորոնք թաղնվում են ինքնաքննադատության լողուն-
դի տակ, մեր աշխատանքը քայքայելու լողունդի տակ, պետք է
հանդիպեն և հանդիպում են անխնայ հակահարվածի մեր կուսակ-
ցության, բոլոր բանվորների ու աշխատավորների կողմից: Պրո-
լետարական ինքնաքննադատության կարևորագույն խնդիրներից
մեկն է ամբողջ վճռակաճություն մերկացնել և ջախջախել այդ
հակահեղափոխական և ուղորդողներական փորձերը, վոր ինք-
նաքննադատության լողունդն ոգտադրվում են պրոլետարական
դիկտատուրայի, սոցիալիզմի դեմ պայքարելու համար:

Ինչո՞ւմ է պրոլետարական դեմոկրատիայի էությունը:
նր: Ինչո՞վ է նա տարբերվում բուրժուական դեմոկրատիա-
յից:

Ի՞նչ է պրոլետարական ինքնաքննադատությունը և ին-
չո՞ւ յե նա մեզ հարկավոր:

ՀԱՄԿ(Բ)Կ ՊՐՈԼԵՏԱՐԱԿԱՆ ՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴՆ Ե

Պրոլետարական պետության ղեկավարությունը բանվոր դա-
սակարգն իրականացնում է իր առաջավոր ջոկատի — կոմու-
նիստական կուսակցության միջոցով:

Առանց կոմունիստական կուսակցության ղեկավարության
հնարավոր չէր լինի վոչ Հոկտեմբերյան հաղթանակը, վոչ պրո-
լետարիատի դիկտատուրան և վոչ սոցիալիզմի հաղթանակի շի-
նարարությունը:

Իր ժամանակին բուրժուազիան փորձում էր չեղել աշ-
խատավորներին ճիշտ ճանապարհից, լողունդ առաջադրե-
լով՝ «խորհուրդներն առանց կոմունիստների»: Բուրժուա-
զիան այս առաջարկությունն անում էր նրա համար, վոր-
պեսզի քայքայի խորհուրդները և պրոլետարական դիկտա-

տուրան: 1921 թ. բուրժուազիան այդ լողունդով հաղթա-
կերպեց Կրոնշտադտի խռովությունը: Կապիտալիստները
չափ լավ են հասկանում, վոր չի կարելի խորտակել պրո-
լետարական դիկտատուրան, յերբ մասսաներն են գնում
կոմունիստների յետևից:

«ՊՐՈԼԵՏԱՐԱԿԱՆ ԴԻԿՏԱՏՈՒՐԱՆ, — ասում է Լենինը,
— ՀԱՄԱՌ, ԱՐՅՈՒՆՈՑ ՅԵՎ ԱՆԱՐՅՈՒՆ, ԲՈՒՆԻ ՈՒ ԽԱ-
ՂԱՂ, ՌԱԶՄԱԿԱՆ ՈՒ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ, ՄԱՆԿԱՎԱՐԺԱԿԱՆ
ՈՒ ՎԱՐՉԱԿԱՆ ՊԱՅԲԱՐ Ե ՀԻՆ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ՈՒ-
ՃԵՐԻ ՏՐԱԴԻՑԻԱՆԵՐԻ ԴԵՄ... ԱՌԱՋ ՅԵՐԿԱԹԵ,
ՊԱՅԲԱՐՈՒՄ ԿՈՓՎԱԾ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ, ԱՌԱՋ ՏՎՅԱԼ
ԴԱՍԱԿԱՐԳԻ ԱԶՆԻՎ ՏԱՐՐԵՐԻ ՎՍՏԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ՎԱ-
ՅԵԼՈՂ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ, ԱՌԱՋ ԱՅՆՊԻՍԻ ԿՈՒՍԱԿ-
ՑՈՒԹՅԱՆ, ՎՈՐԸ ԿԱՐՈՂԱՆՈՒՄ Ե ՀԵՏԵՎԵԼ ՄԱՍՍԱՆԵ-
ՐԻ ՏՐԱՄԱԴՐՈՒԹՅԱՆԸ ՅԵՎ ԱԶՆԵԼ ՆՐԱ ՎՐԱ, ԱՆ-
ՀՆԱՐ Ե ՆՄԱՆ ՊԱՅԲԱՐ ՄՂԵԼ»:

Կուսակցությունը հանդիսանում է պրոլետարիատի դիկտա-
տուրայի հիմնական ղեկավար ուժը: Նա ընդգրկում է պրոլետա-
րիատի բոլոր մասնախմբական կազմակերպությունների աշխատան-
քը. այդ կազմակերպությունների ողնուկն է, վոր կենսա-
գործվում է դիկտատուրայի մարմինների ամենորոշ աշխատան-
քը: Պրոլետարիատի դիկտատուրան այդ բոլոր կազմակերպու-
թյունների գործողություններն ուղղում է մի ընդհանուր նպա-
տակի, այն է՝ սոցիալիզմի կառուցմանը մեր յերկրում և պրո-
լետարական հեղափոխության հաղթանակին ամբողջ աշխարհում:

Ընկ. Ստալինն այսպես է բնորոշում պրոլետարիատի դիկ-
տատուրայի սխեման և կուսակցության դերն այդ սխեմում:

«ԱՐՀՄԻՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ, վորպես պրոլետարիատի
մասնաշաղկապ կազմակերպություն, վոր կապում է կուսակ-
ցությունը դասակարգի հետ, ամենից առաջ արտադրական
գծով. ԽՈՐՀՈՒՐԴՆԵՐԸ, վորպես աշխատավորների մաս-
նաշաղկապ կազմակերպություն, վորը կապում է կուսակցու-
թյունը վերջինների հետ մալս և առաջ պետական գծով.
ԿՈՌԴԵՐԱՑԻԱՆ, վորպես մասնաշաղկապ կազմակերպություն,
գլխավորապես վորպես գյուղացիության կազմակերպու-
թյուն, վորը կապում է կուսակցությունը գյուղացիական
մասնաների հետ, ամենից առաջ՝ տնտեսավարական գծով,
գյուղացիությունը սոցիալիստական շինարարության մեջ
գրավելու գծով. ՅԵՐԻՏԱՍԱՐԴՈՒԹՅԱՆ ՄՈՒՈՒԹՅՈՒՆԸ,
վորպես բանվորների ու գյուղացիական յերիտադրության
մասնաշաղկապ կազմակերպություն, վորը կոչված է հեշտա-
ցելու պրոլետարիատի ավանգարդին նոր սերնդի սոցիալիս-
տական դաստիարակությունը և մշակել յերիտադրող ու-

գերվներ. և վերջապես ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆԸ, վերջին
ուղղութիւնն նվազ հիմնական ուժ պրոլետարիատի
դիկտատուրայի սիստեմում, վեր կոչված է դեկտարել այդ
բոլոր կազմակերպութիւնները,—այսպէս է առհասարակ
դիկտատուրայի «մեխանիզմի» պատկերը, «պրոլետարիատի
դիկտատուրայի սիստեմի» պատկերը:

Պրոլետարիատի մասսայական կազմակերպութիւնները, որն
է՝ արհմիութիւնները, խորհուրդները, կոոպերացիան, կոմիտե-
րիտմիութիւնը, դրանք՝

«ԼԵՍԱԿՆԵՐԸ ԿԱՄ ՓՈԿԵՐՆ ԵՆ, ԱՌԱՆՅ ՎՈՐՈՇ ՈՒ-
ՆՈՒԹՅԱՆ ԱՆՀՆԱՐԻՆ Ե ԴԻԿՏԱՏՈՒՐԱՅԻ ԻՐԱԴՐՈՒ-
ՄԸ» (Ի. Ստալին):

Սակայն այդ լծակները պետք է շարժման մեջ դնել, պետք է
հշտորեն ու հմտորեն ղեկավարել այդ լծակները: Հենց այդպիսի
ուղղութիւնն ունի ուժն եւ հանդիսանում է կոմունիստական կու-
սակցութիւնը, վորպէս՝

«Պրոլետարիատի առաջավոր ջոկատ, նրա ավանգարդը,
վորը համդիսանում է պրոլետարիատի դիկտատուրայի հիմ-
նական ղեկավար ուժը» (Ի. Ստալին):

Մեր կուսակցութիւնն ունի ամենամեծ, վոչ մի բանի հետ
համեմատելի հեղինակութիւն աշխատավոր լայն մասսաների
չրջանում: Մեր կուսակցութիւնն լենինյան քաղաքականութիւնը
է նրա յոյունդներն ողջովում են անդուգական պաշտպանութիւն
մեր յերկրի ու համայն աշխարհի բանվոր դասակարգի ու բոլոր
աշխատավորների կողմից: ԽՍՀՄ բանվոր դասակարգն ու աշխա-
տավորներն իրենց փորձով համոզվել են, վոր առանց կուսակցու-
թիւնի, վորպէս հիմնական ղեկավար ուժի, անհնար է պրոլետա-
րիատի դիկտատուրայի հաստատուն գոյութիւնը, անհնար է
սոցիալիզմի հաղթական շինարարութիւնը:

Ինչո՞ւ անհրաժեշտ է կոմունիստական կուսակցութեան
ղեկավարութիւնը պրոլետարիական պետութեան մեջ:

Կուսակցութիւնը վո՞ր կազմակերպութիւնների միջո-
ցով է իրագործում իր ղեկավարութիւնը պրոլետարիատի
դիկտատուրայի սիստեմում:

ԴԱՍԱԿԱՐԳԵՐԸ ՅԵՎ ԴԱՍԱԿԱՐԳԱՅԻՆ ՊԱՅԲԱՐԸ ԽՍՀՄ-ՈՒՍ ԺԱՄԱՆԱԿԱԿՑ ԵՏԱՊՈՒՄ

ԴԱՍԱԿԱՐԳԱՅԻՆ ՊԱՅԲԱՐԸ ՊՐՈԼԵՏԱՐԻԱՏԻ ԴԻԿՏԱՏՈՒՐԱՅԻ
ԺԱՄԱՆԱԿ

Պրոլետարիատի դիկտատուրան հաստատելուց հետո դառա-
նալից պայքարը վոչ միայն դադարում է, ինչպէս այդ հաս-
տատում են ալ ոպորտունիստները, այլ ե՛լ ավելի յն սրվում,
բնդունելով նոր ձևեր:

«ԴԱՍԱԿԱՐԳԵՐԻ ՎՈՉՆՉԱՑՈՒՄԸ,— ասում է ԼԵՆԻՆԸ,
— ՅԵՐԿԱՐԱՏԵՎ, ԴժՎԱՐԻՆ, ՀԱՄԱՌ ԴԱՍԱԿԱՐԳԱՅԻՆ
ՊԱՅԲԱՐԻ ԳՈՐԾ Ե, ՎՈՐԸ ԿԱՊԻՏԱԼԻՍՏՆԵՐԻ ԻՇԽԱՆՈՒ-
ԹՅՈՒՆԸ ԽՈՐՏԱԿԵԼՈՒՅ ՀԵՏՈ, ԲՈՒՐՃՈՒԱԿԱՆ ՊԵՏՈՒ-
ԹՅՈՒՆՆ ՍՎԵՐԵԼՈՒՅ ՀԵՏՈ, ՊՐՈԼԵՏԱՐԻԱՏԻ ԴԻԿՏԱՏՈՒ-
ՐԱ ՀԱՍՏԱՏԵԼՈՒՅ ՀԵՏՈ ԶԻ ԱՆՀԵՏԱՆՈՒՄ... ԱՅԼ ՓՈ-
ԽՈՒՄ Ե ԻՐ ԶԵՎԵՐԸ, ՇԱՏ ՏԵՍԱԿԵՏՆԵՐՈՎ ԴԱՌՆԱԼՈՎ
Ե՛Ղ ՍՎԵԼԻ ԿԱՏԱՂԻ»:

Բաղադրական պատերազմի ճակատներում պարտութեան
հրելով, միջադպին և ուսական բուրժուազիան անցել է պար-
ջարի նոր ձևերի հաղթող պրոլետարիատի դեմ, ձգտելով քա-
ղայն հաղթական սոցիալիստական շինարարութիւնը:

Միջադպին լծակներով չի խնայել և չի խնայում վոչ
դրամ, վոչ ուժ դասակարգային թշնամիներին ոժանդակելու հա-
մար մեր յերկրում, կազմակերպելու հակահեղափոխական զնա-
տարարական խմբեր:

Վնասարարները ձգտում էին խորտակել պրոլետարիատի
դիկտատուրան մեր յերկրում, վերականգնել կապիտալիստական
իրավակարգը: Նրանք ձեռք ու ջանք էին դրած դնում խղելու
մեր շինարարութիւնն պլանները, խանգարելու դործարանների ու
Ֆաբրիկների աշխատանքը, փչացնում էին մեքենաներն ու հան-
քահորերը, քայքայում էին յերկաթուղային տրանսպորտը, ջա-
տում էին բանվորական մատակարարումը:

Այդպիսով, նրանք ցանկանում էին պայթեցնել պրոլետա-
րիատի դիկտատուրայի ամրոցը, կառնեցնել սոցիալիստական շի-
նարարութիւնը, թուլացնել մեր Միութեան պաշտպանականու-
թիւնը և այդպիսով հող պատրաստել ինտերվենցիայի համար:

Պրոլետարիական հաղթական հեղափոխութեամբ զլված ու
ջախջախված ուս արդյունաբերողները, վորոնց պաշտպան եր
կանգնած Յրանսական զլխավոր շտաբը, անդու ու անդադար աշ-
խատում էին նոր ինտերվենցիայի պլանները կազմելու վրա:

պատրաստում էին խորհրդային Միությանը վերածել միջազգային իմպերիալիզմի դադութի:

Արդևուսակցության և մենչևիկների դատավարություններն ամբողջ աշխարհի աշխատավորության առաջ հայտարարելով միջազգային իմպերիալիզմի և նրա ազնեությունը՝ բուրժուական ինտելիգենցիայի մնացորդների, նեպոմանների, կուլակների ու մենչևիկների հակահեղափոխական ինտելիգենցիան պլանները, պարզորոշ ցույց տվին, Վոր անհրաժեշտ և ունենալ մեծագույն դատարարական զգոնություն, Վոր դատակարարային պայքարը դեռևս չի դադարել, Վոր դատակարարային թշնամիները, զեպի հատակ խորատուղիելով, կատաղի զիմադրություն են ցույց տալիս սոցիալիզմի հարձակմանը:

Դատակարարային թշնամիներ՝ միջազգային բուրժուազիայի, կուլակների, նեպոմանների, մենչևիկների և բուրժուական ինտելիգենցիայի հակահեղափոխական մասի դեմ հաջող պայքարի կառուցողուն պայմանն և հանդիսանում է բանվոր դատակարարի անբաժանելի դաշինքն աշխատավոր գյուղացիության հետ՝ աղբ դաշինքում բանվոր դատակարարի ու նրա կուսակցության ղեկավար գերի հիման վրա:

Վիկտատուրայի մեծագույն սկզբունքը, — գրում են Լենինը, — այդ պրոլետարիատի դաշինքի պանպանունն է գյուղացիության հետ:

Մակայն մեղ պե՞տք է արդյոք ամեն տեսակ դաշինք գյուղացիության հետ: Վո՛չ: Պրոլետարիատն իրադործում է աշխարհի դաշինքը գյուղացիության հետ, Վորն ամրացնում է պրոլետարիատի զինատուրան, ապահովում է հաղթական սոցիալիստական շինարարությունը, տանում է դեպի դատակարարների կատարելապես վոչնչացում:

Մանր, բաժան-բաժան գյուղացիական արտադրությունն անընդհատ առաջացնում է և չի կարող չառաջացնել իր միջից կուսակցությունը: Այդ պատճառով տնտեսական հիմքի, կապիտալիզմի արձանները վոչնչացնելու միակ միջոցը սոցիալիստական վերակառուցումն է, գյուղատնտեսության համատարած կուլեկտիվացումը և այդ հիման վրա կուլակության վերացումը՝ Վոր պես դատակարար:

Վերջին հաշվով մեր Հանրապետության բախտը կախված կլինի նրանից, քե կգնա՞ արդյոք գյուղացիական մասնակցությամբ դատակարարի յետևից, քե վաչ, մնալով հավատարիմ դաշինքին նրա հետ, քե նա կտա «նեպոմանների», ալոսինն՝ նոր բուրժուազիային, իրեն կանջատի բանվորներից, կերամարվի նրանցից, — գրում են Լենինը:

Յեթե պրոլետարիատը կկարողանա ստեղծել հզոր սոցիալիստական ինդուստրիա, Վորն ընդունակ լինի գինեղու գյուղացիությանը:

տնտեսությունն առաջավոր տեխնիկայով, յեթե կկարողանա փորձով, որինակով ու համոզմամբ ապացուցել աշխատավոր դյուղացիությանը հողատիրության կուլեկտիվացման առավելությունները և իր յետևից տանել գյուղացի-չքավորների ու միջակների սոցիալիստական ուղիով, — այն ժամանակ սոցիալիզմի դործը իՍՂՄ-ում կհաղթի հաստատ և անվերադարձ կերպով: Հակառակ դեպքում, կուլակային-կապիտալիստական տարրերը կհաղթեն, և սոցիալիզմի դործը տանուլ կտանը: Այսպես են գնում հարցը մեր կուսակցությունը:

Մեր կուսակցության լենինյան ճիշտ քաղաքականությունը, կուսակցության առաջնորդ ընկ. Ստալինի գլխավորությամբ, ապահովեց բանվոր դատակարարի վճռական հաղթանակները դատակարարային թշնամիների դեմ:

Բանվոր դատակարարը, հենվելով չքավորության վրա, պահպանեց ու ամրացրեց իր դաշինքը միջակի հետ և նվաճեց միջակի վճռական չքավարձը դեպի սոցիալիզմի կողմը 1929 թ.: Դեպի սոցիալիզմը միջակի աղբ հաստատ չքավարձը հաջողվեց նվաճել նախ և առաջ նրա համար, Վոր բանվոր դատակարարը վճռական պայքար են տանում կուլակության դեմ, սահմանափակելով և նեղելով նրան, իսկ 1929 թ. յերկրորդ կիսից անցավ կուլակության վերացման քաղաքականությանը՝ Վորպես դատակարար՝ համատարած կուլեկտիվացման հիման վրա:

Կուլակությունը միջազգային բուրժուազիայի, մենչևիկների, կոսերների, բուրժուական գիտնականների (կոնդրատովի նման) ոգնությունամբ մուրիլիզացիայի յենթարկեց բոլոր ուժերը՝ պահելու չքավորին ու միջակին մենատնտեսական, բաժան-բաժան տնտեսության դիրքերում, դրպարտելու կոլտնտեսություններին աշխատավոր գյուղացիության աչքում, խզելու չքավորների և միջակների վստահությունը դեպի բանվոր դատակարարը:

Համկ(բ)Կ կողմից ղեկավարվող բանվոր դատակարարը հաղթահարեց դատակարարային թշնամիների զիմադրությունը, այն և՛ կուլակների, նեպոմանների և նրանց հավատարիմ ոգնականներ՝ մենչևիկների ու հակահեղափոխական արոցիկոսների դիմադրությունը: Խորհրդային Միության բանվոր դատակարարը սոցիալիստական շինարարության բոլոր բնագավառներում ձեռք է ցրել համաշխարհային պատմական նշանակություն ունեցող հաղթանակներ:

ԻՍՂՄ թեակոխել է սոցիալիզմի ժամանակաշրջանը և ավարտել է սոցիալիստական եկոնոմիկայի հիմքի կառուցումը 1931 թվին: Արժանապես փոխվել է դատակարարային ուժերի հարաբերակցությունը մեր յերկրում:

Ինչո՞ւ յե սրվում դատակարգոյին պայքարը պրոլետարիատի դիկտատուրայի ժամանակ:

Ի՞նչ ձևեր են ընդունում դատակարգային պայքարը:

ԴԱՍԱԿԱՐԳԱՅԻՆ ՏԵՂԱՇԱՐՃԵՐԸ ԽՍՀՄ-ՈՒՄ ԺԱՄԱՆԱԿԱՅԻՆ ԵՏԱՊՈՒՄ

Ամենից առաջ աճել է բանվոր դասակարգի հզորությունը, վորի շարքերն անընդհատ խտանում են և ամրանում:

Արհմիություններն այժմ ընդգրկում են իրենց մեջ 18 միլիոնից ավելի բանվորներ և ծառայողներ: 1923 թվի հետ համեմատած բանվոր դասակարգն աճել է յերեք անգամ: Ար-որի վրա աճում են հարվածայինների բանակները, տաղավոր մարտիկների բանակները սոցիալիստական շինարարության բոլոր բնագավառներում. նրանց թիվն արդեն հասել է 3 և կես միլիոն արդյունաբերի: Միության ամենահեռավոր անկյուններում ստեղծվել են բանվոր դասակարգի բաղձամիլիոն նոր ջոկատներ: Գյուղում խորհրդատեսությունների և մեքենա-տրակտորային կայանների շինարարության հետ կապված աճում են գյուղատնտեսական պրոդուկտների կադրերը: Կոմբայնավարները, արակտորիստները և դաշտավարների թիվը հասնում է արդեն 3 միլիոն մարդու:

Ներկայումս, յերեք չքավորների և միջակների բաղձամիլիոն մասսաները համոզվել են, վոր կոլտնտեսություններն ավելի առավելություններ ունեն անհատական տնտեսությունների հանդեպ, վճռականորեն և անդադրձ կերպով սոցիալիստական ճանապարհն են բռնել, է՛լ ավելի յե ամրացել բանվոր դասակարգի դաշինքն աշխատավոր գյուղացիության հետ: Ամբողջովի ու ընդլայնվել է խորհրդային իշխանության հիմքը, վորի համար այժմ գյուղում հիմնական ու գլխավոր հենարան է հանդիսանում կոլտնտեսական գյուղացիությունը: Կոլտնտեսական գյուղացիությունը հողադորձության կենտրոնական դեմքն է դարձել: Այժմ արդեն կոլեկտիվացած է գյուղացիական ծխերի 62 տոկոսը:

Բանվոր դասակարգը, հենվելով տասնյակ միլիոնավոր զոլտնտեսականների վրա, հսկայական հաջողություններ է ձեռք բերել կուլակությունը՝ վորպես դասակարգ վերացնելու գործում: Համատարած կոլեկտիվացման հիման վրա, հողահան և արել կուլտալիզմի ամենախորն արմատները մեր յերկրում: Հացահատիկային վճռական ուսյուններում արդեն հիմնականում ավարտված է համատարած կոլեկտիվացումը և կուլակության վերացումը վորպես դասակարգ: Հաջողությամբ վերացվում է կուլակությունը նաև մնացած գյուղատնտեսական ուսյուններում:

Այդպիսով իսկ լեմինյան «ուլ-ում»-ի հարցը մեր յերկրում վնասված է լիովին և ամբողջությամբ հոգուտ սոցիալիզմի:

Սոցիալիզմը հաղթանակ է տանում հաղթանակի յետևից: Կապիտալիստական տարրերի մնացորդները դեպի հատակ են առնում:

Դրա հետ միասին մենք ձեռք ենք բերել խաչքարագլխ հաջողություններ նաև բանվոր դասակարգի միջից՝ մեր խորհրդային

կոնսոլիդացիան ստեղծելու գործում: Միևնույն ժամանակ կարող ենք համարվեց հին մասնագետների մեջ դեպի խորհրդային իշխանություն կողմը. նրանք համոզվեցին, վոր խորհրդային իշխանությունն ամուր է, վոր սոցիալիզմի գործը հաղթանակում է, և այժմ նրանց հսկայական մասսան, ձեռքերն առանց ծալելու տշխատում է սոցիալիստական շինարարության ճակատներում:

Աճում ու ամրանում է Կոմունիստական Կուսակցության և նրա առաջնորդ ընկ. Ստալինի հեղինակությունը բանվոր դասակարգի և լայն աշխատավորական մասսաների շրջանում: Խառնում են Կոմունիստական Կուսակցության և լենինյան կոմյերիս-միության շարքերը: Աճում են ամբողջ աշխարհի աշխատավորների ազակցությունն ու համակրանքը դեպի խորհրդային Միությունը:

«Զիս և չի կարելի գտնել այնպիսի մի ուժ, վորք ընդունակ լինեք յետ դարձնել մեր բանվորներին՝ ու գյուղացիներին, վորոնց միլիոնավոր մասսաները վաչ միայն ամբողջ հոգով առում են ցարի տիրապետությանը, կալվածատերերին և կապիտալիստներին, այլև գիտեն քաղիք ճանապարհը դեպի իրենց ազատագրումը», —ասում էր ընկ. Մալյուտովը:

ՀԱԿՔԷԼԱՓՈՆԱԿԱՆ ՏՐՈՑԿԻՉՄԻ, ՍՋ ՅԵՎ «ԶՈՒ» ՈԳԱՐՏՈՒՆԻՍՏՆԵՐԻ ՊԱՅՔԱՐԸ ԼԵՆԻՆՅԱՆ ՌԻՍՏՈՒՆԻԻ ԴԵՄ ՊՐՈԼԵՏԱՐԻԱՅԻՆ ԱՇԽԱՏԱՎՈՐ ԳՅՈՒՂԱՅԻՆՈՒԹՅԱՆ ՀԵՏ ԴԱՇԻՆՔԻ ՄԱՍԻՆ

Սոցիալիզմի հաղթանակը ԽՍՀՄ-ում դասակարգային ուժերի հարաբերակցության տեսակետից մեր յերկրում ապահովված է ինքնահառաքես և անդառնալի:

Դասակարգային թշնամիների նկատմամբ այլ վճռախոս հաղթանակները, սոցիալիզմի այլ վճռական հաղթանակները կուսակցությունը ձեռք է բերել նրա համար, վոր նա միշտ բարձր է պահել և պահում է Լենինի փառապանծ դրոշմը, նրա համար, վոր նա անհաշտ կերպով պայքարել է և պայքարում է հակահեղափոխական տրոցկիզմի և Լենինի ուսմունքի ամեն տեսակ տարտուրանիտական խեղաթյուրումների դեմ:

Լենինիզմի ամենակարևոր հարցերից մեկն է բանվոր դասակարգի՝ գյուղացիության հետ դաշինքի մասին լենինյան առաժանը:

Ենչպես հակահեղափոխական տրոցկիզմը, այնպես էլ ուշ և «ձախ» ուղորտունիստները կուսակցության շարքերում վաղձում են յին հարկադրել կուսակցությանը չեղվելու լենինյան քաղաքականությունից, այն է՝ բանվոր դասակարգի՝ միջակ գյուղացիության հետ (բանվոր դասակարգի ղեկավարությամբ) ամուր դաշինքի քաղաքականությունից, դեռ աշխարհի ճանապարհով, վոր կործանել կարող էր պրոդետարական դիկտատուրան:

Հակահեղափոխական Տրոցկին, ձայնակցած բոլոր սոցիալ-ֆաշիստների հետ, հաստատում երևա հատատում ե, վոր ԽՍՀՄ-ում տեհնաբ և սոցիալիզմ կառուցել: Տրոցկին չեր հավատում և չի հավատում բանվոր դասակարգի ուժին, չի հավատում, վոր հնարավոր և բանվորների սերտ դաշինքը գյուղացիության հիմնական մասաների հետ՝ պրոլետարիատի ղեկավարությամբ, վոր հնարավոր և միջակի չըջադարձը դեպի սոցիալիզմը, վոր հնարավոր և կոլեկտիվացնել չըջադարձ-միջակային տնտեսությունները: Այդ պատճառով նա հատատում եր, վոր պրոլետարիատի դիկտատուրան պետք և ընկնի կամ վերածնվի, յեթե ժամանակին սղնություն չհասնի հաղթական հեղափոխությունը Արևմուտքում: Նա առաջարկում եր այնպիսի գիծ տանել, վորը կանջատեր բանվոր դասակարգին գյուղացիությունից, կկործաներ խորհրդային իշխանությունը և կվերականգներ կապիտալիզմը:

Ծնորհիվ մեր կուսակցության ճիշտ քաղաքականությունը, գյուղացիությունը մեր յերկրում արդեն տանուդորս և արկիտարվա ընթացքում ընթանում և պրոլետարիատի յետևից և վճռականորեն բռնել և սոցիալիստական ուղին: Իսկ Տրոցկին իբրև հակահեղափոխական զբված և Խորհրդային Միությունից: Նա բանվոր դասակարգի ստորաքարչ թշնամիների՝ մենշևիկների հետ միասին ողնում և բուրժուադիային մեր յերկրի դեմ ինտերվենցիա պատրաստելու համար: Տրոցկիզը հակահեղափոխական բուրժուադիայի ջրկատն և:

Հայտնի յե, վոր համատարած կոլեկտիվացման հենց առաջին չըջանում (1930 թվի սկզբին) կուսակցության մեջ տեղի ունեցան «ձախ» խոտորումներ կոլեկտիվացումն անցկացնելու ժամանակ: Այդ «ձախ» խոտորումները այս կամ այն ձևերով հաճախ արտահայտվում են և այժմ:

Ինչո՞ւմ և «ձախ» խոտորումներն ելությունը: Նրանք ներկայացնել են և ներկայացնում են, ինչպե՞ս Ստալինն եր տեսն՝

ՎՈՐՈՇ, ԶԵՏՏ Ե, ԱՆԳԻՏԱԿԻՑ, ՓՈՐՁ՝ ՎԵՐԱԾՆԵԼՈՒ ՄԵԱՆՈՒՄ ՏՐՈՑԿԻՉՄԻ ՏՐԱԴԻՑԻԱՆԵՐԸ ՊՐԱԿՏԻԿԱՅՈՒՄ, ՎԵՐԱԾՆԵԼՈՒ ՏՐՈՑԿԻՍՏԱԿԱՆ ՎԵՐԱԲԵՐՄՈՒՆԸ ԳԵՊԻ ՄԻԱՍԻ ԳՅՈՒՂԱՑԻՈՒԹՅՈՒՆԸ»:

«Ձախ» խոտորվողները թույլ ելին տալիս և թույլ են տալիս խոշոր սխալներ կոլտնտեսական շինարարության մեջ: Նրանք խախտում են կամավորականության լենինյան սկզբունքը կուլտնտեսություններ մտնելու ժամանակ, վարչականացմամբ փոխարինելով լենինյան ղեկավարության մեթոդը: Ներկայումս «ձախ» ուղորտունիստները կոլեկտիվացման ուղյաբած տեմպերի յետևից ընկած, մոռանում են հիմնական հարցը, այն և՛ կուլտնտեսություններն կաղմակերպական-տնտեսական ամբացման հիմնական հարցը, պաշտպանում են հավասարեցումը կուլտնտես-

սոցիալիստներում յեկամուտը բաշխելու դործում և այլն: Ահա յեինչու, յեթե կուսակցությունը համառ պայքար չտաներ «ձախ» խոտորվողների դեմ չեր կարող յերբեք ձեռք բերել այնպիսի հաջողություններ կոլտնտեսական շինարարության մեջ, ինչպիսի մամբ լենինյան քաղաքականությունը մյուս կողմից:

Այ ուղորտունիստները դործում ելին գյուղացիության նկատմամբ լենինյան քաղաքականությունը մյուս կողմից:

Այլըր — դրանք կուլակներին ոժանդակողներն են կուսակցության մեջ — վախենում ելին դասակարգային պայքարի արդեհից մեր յերկրում: Նրանք առաջարկում ելին զիջումներ անել կապիտալիզմին ինդուստրացման տեմպերը թուլացնելու միջոցով: Այ ուղորտունիստները դեմ ելին դուրս գալիս կոլտնտեսությունների և խորհունտեսությունների դարգացման դեմ: Նրանք առաջ ելին ջաշում «կուլակի սոցիալիզմի մեջ խաղաղ ներածման» թեորիան և պայքարում ելին կուլակությունը վորպե՞ս դասակարգ համատարած կոլեկտիվացման հիման վրա վերացնելու քաղաքականության դեմ: Պարզ և, վոր ալ թեքման հաղթանակի կապիթեցներ բանվոր դասակարգի հեղափոխական դիրքերը, կիսկեր ամբողջ ճակատով սոցիալիստական հարձակման հզոր պարզացումը և աղատ կարճակեր կապիտալիզմի ուժերին մեր յերկրում:

Կուսակցությունը վճռականորեն պայքարել և պայքարում և ամեն տեսակ հակահեղափոխական տրոցկիստական և ուղորտունիստական խեղաթյուրումների դեմ՝ պրոլետարիատի ու գյուղացիության միջև փոխհարաբերության հարցում:

Միայն կուսակցություն ճիշտ լենինյան գլխավոր դծի ջնորհիվ ամբացավ բանվոր դասակարգի գյուղացիության հետ դաշինքը և բանվոր դասակարգի ղեկավոր դերը այդ դաշինքում, ընդլայնվեց և ամբացավ բանվոր-գյուղացիական իշխանության հիմքը, չըջադարձ-միջակային գյուղացիությունը, համախմբված կոլտնտեսություններում, դարձավ խորհրդային իշխանության հիմնական ու գլխավոր հենարանը, հողագործության կենտրոնական դեմքը, իսկ կուլակությունը հասցված են վճռական հարվածներ, կուլակությունը ջախջախված և և դեպի անդունդ և գլորվում:

Ի՞նչպիսի վտանգ կա պրոլետարիատի դիկտատուրայի համար պրոլետարիատի ու գյուղացիության փախարարությունների կակահեղափոխական տրոցկիստական և ու պարտուհիստական խեղաթյուրումների մեջ:

Յոցիալիստական հասարակություն չի կարելի կառուցել
ստանդ պայքարի, առանց բանվոր դասակարգի և նրա ավանդաբե-
ղի — կուսակցության բոլոր ուժերի լարման: Միայն աջ ոսկոր-
ստունիստները — կուլակիություն այդ ադինաուրան կուսակցության
չարքերում — ուղղում են հաստատել, վոր քանի վոր դասակարգա-
յին թշնամիները վճռական պարտություն են կրել, ուրեմն և
դասակարգային պայքարը ԽՍՀՄ-ում արդեն վերջացել և, վոր
կարելի չե այլևս պայքար չմղել դասակարգային թշնամիներ
դեմ:

Յերբեք եւ այդպէս չե: Թեև դատակարգային թշնամին դուրս
է քչամբ իր հիմնական դերքերից, սակայն նա դեռևս վերջնակա-
նապէս չի մոչնչացւած: Ընդհակառակը: Յետ նահանջելով և
սեփնելով իր անխուսափելի կորուստը, կուլակային-կապիտա-
լիստական ասարբերի մնացորդները ուժեղացնում են իրենց դի-
մադրութիւնը պրոլետարիատի հաղթական հարձակմանը: Դա-
տակարգային թշնամին փորձում է ներսողել ամեն մի ձեզք:
Յեւա թե ինչու ներկա շրջանում նույնպէս շարունակւում և սուր
դատասկարգային պայքարը: Սակայն հանդամանքների փախիթու-
թյան համեմատ փոխւում են նաև այդ պայքարի ձևերն ու ար-
տագոյտութիւնները:

Վերհռում մենք առաջինը, վոր արդեն կուրստեղծությաններին մեզ են ընդգրկված գյուղացիական տնտեսությաններին 62 տասն հոսը. 46 տնտես, ղեռն գյուղացիության մոտ 40 տոկոսը մասն են անհատ տնտեսատերեր: Անհատական տնտեսության սեփական չքավորներն ու միջակները, դրանք ապագա կուրստեղծականներ են: Սակայն չպետք է մոռանալ, վոր մենատնտեսատերերին մեզ տեղ-տեղ մնացել են ղեռն աշխատիկները, վորոնք իրենց 46 տասն հոսը կյանք պատճառով կուրսից շարժվելով ազդեցություն ապրեն են ընկնում և չեն ողնում կուրստեղծական շարժմանը: Աշխատի մենատնտեսատերերին բանվոր գաղափարին իր դաշնակիցը չի կարող համարել:

Զարգացման տվյալ չբնական դեռևս մնում են դասակարգու-
յին պայքարի տարրեր կոլտնտեսություններում:

«Սխալ կլինե՞ր կարծել, վոր կոլտնտեսության մեքի տե-
ղամենքն արդեն սոցիալիստներ են դարձել, —ասում էր ընկ.
Ստալինը, — վո՛չ, դեռևս պետք է շատ աշխատանք քափել
վերադաստիարակելու համար գյուղացի-կոլտնտեսականին,
եղելու մեր անհատական հոգեբանությունը և մերան դարձ-
նելու սոցիալիստական հասարակությամբ իսկական ջանա-
սեր»:

Գրաւիները ձգտում են սողոսկել կոլտնտեսութեան մէջ
և արշաւող, վորակող այդ նրանց հաջորդելու՝ ե. վորձում են քան-

գեղը հայրամասնությունները, հակադրել նրանց պրոլետարական պետությունը։ Մանր-բուրժուական տարերքի և կուլակային աղ-
գեցությունը դերն արտահայտվում և նրանում, վոր առանձին կը-
տընտեսություններ հացամթերման պլանի հաշվին անհնազան-
կեկողով ոտնդծում են կերի, մթերքի, արհանգագրման ուսուցում
ֆունդեր, անց են կացնում ֆունդերն ու բերքը բերանների թվով
բաշխելու. սկզբունքը, ծախում-ծախմխում են ու լազցնում են
հացը պրոլետարական պետությունից։ Տեղական կարիքները պրո-
լետարական պետությունը ընդհանուր շահերին հակադրելու պետ-
աներ կան նաև Զեղանդերեսի և Սյախարուբեստի մի շարք խորհ-
տընտեսություններում։ Այս նույնպես վկայում և առանձին խորհ-
տընտեսությունների աշխատանքում յեղած բուրժուական և կու-
լակային աղդեցությունների մասին։

Զի կարելի է մոռանալ նույնպես քաղաքի մասն-բուհական չեթոնների մասին: Նրանք նույնպես լիերձում են իրենց ազդեցության ուժեղացումը բանվոր դասակարգի շարքերում: Նրանք պաշտպանում են մասն-բուհական հավասարեցումը և դիմագրկությունը. նրանք հակադրոծում են տնտեսաշվարկի արմատացմանը: Մտալինի վեց ցուցումների կիրառմանը: Այս բանում նրանց սպանում են բոլոր տեսակի ոստրատունիստները:

Խորհրդային առևտրի ետապի վրայով անմիջապես գետնի տեղի պահպանված բաշխում թողնելու փորձերը կամ առևտրի մեղ ճնշված մասնական վոզու: արտահայտությունը — դասակարգային պայ-
թանի արտահայտությունն այս բոլոր ձևերը, սրուկտարիատի հաղ-
թական սոցիալիստական հարձակմանը ցույց տրվող դասակար-
գային թշնամիների դիմադրության ձևերն են:

Այս ուղարկումն իր տները փորձում եյին դեմոքրիլիզացիայի ցնթարկել րանի որ դասակարգին ու աշխատավորներին, թուլացնել րանց զգանությունը, հաստատելով, Վոր իրը թե, պրոլետարիատի դիկտատուրայի ժամանակաշրջանում դասակարգային պայքարը դադարում է, թուլանում է։ Այս ուղարկումն իր տական թեորիան ձեռնառու յն մեր դասակարգային թշնամիներին միայն Դասակարգային թշնամին ողտադրծում է ալ և ձգախ» ուղարկումն իր տական թշնամին նրա համար, վորպիսիլ իրողաան կասեցնել մեր հաջողութեան նրա համար, վորպիսիլ իրողաան կասեցնել մեր հաջողութեան նրա համար, վորպիսիլ իրողաան կասեցնել մեր հաջողութեան

Վերջին ժամանակներս մենք մի շարք միտնձգությունների ակնառնության յեղանք հակահեղափոխական տրոցկիզմի և ուղադառնականների հոգմից թևերայի ճակատում, կուսակցության անդամներին մարքս-լենինյան դաստիարակչության ճակատում, կոմյունիստականների, բանվորների ու բոլոր աշխատավորների մարքս-լենինյան դաստիարակչության ճակատում: Տրոցկիզմի մաքսանհնգանքը փորձում է խլին կուսակցությունն ու լենինիզմը յերկախառադության աչքում պատկազերծ անել, իսկ ճենիված լիբերալները՝ մի էանի կամուխտոների միջից, աչքից բաց ելին թողել ալը, թուրքային օվիւ հանդես գալու նրանց խորհրդային մամուլի ելերում: Ընկ. Ստալինը ճիշտ լիւրմի պատմության մի քանի հարցերի մա-

սին՝ իր նամակում կոչ արեց բանվոր դասակարգին, կուսակցու-
թյանը և կոմիտեներին բարձրացնելու դասակարգային զգոնու-
թյունը, անհաշտ պայքար մղելու տրոցկիստական մաքսանենդու-
թյան և նեխված լիբերալիզմի դեմ:

Բանվոր դասակարգը լենինյան կուսակցության ղեկավարու-
թյամբ անխնայ պայքար է մղում դասակարգային թշնամու դեմ:
Լենինյան կուսակցությունը անհաշտ պայքարում է հակահեղափո-
խական տրոցկիզմի, աջ ուսյորտոնիզմի դեմ, վոլպես գլխավոր
շտանդի, «ձախ» ուսյորտոնիզմի դեմ, բոլոր նեխված լիբերալիզմի
և հաշտիզմականների դեմ, վոլոնթ խոսքով ընդունում են գլխավոր
գիծը, բայց դործով չեն անցկացնում այդ գիծը:

ՄԵՐ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ԼԵՆԻՆՅԱՆ ԲՍԱՍԿԱՆՈՒԹՅԱՆ
ՀԻՄՆԱՆ ՎՐԱ ԲԱՆՎՈՐ ԴԱՍԱԿԱՐԳԻ ԶԵՌԲ Ե ԲԵՐԵԼ ՎՃՈՒԿԱՆ
ՀԱՅՈՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ: ՍՈՑԻԱԼԻԶՄԻ ՀԱՂԹԱՆԱԿԸ ՄԵՐ ՅԵՐ-
ԿՐՈՒՄ ԱՄԲՈՂՁՈՒԹՅԱՄԲ ՅԵՎ ԼԻՈՎԻՆ ԱՊԱՀՈՎՎԱԾ Ե:

Ի՞նչպիսի ձևերով է արտահայտվում դասակարգային
պայքարը մեր յերկրում ներկայումս:

ԽՈՐՀՈՐԴՆԵՐԸ ՊՐՈԼԵՏԱՐԱԿԱՆ ԴԻԿՏԱՏՈՒՐԵՅԻ ԶԵՎՆ ԵՆ

Խորհուրդները դեռևս 1905 թ. հեղափոխության ժամանակ
հոկայական դեր խաղացին պրոլետարիատի և աշխատավոր մաս-
անների հեղափոխական-դասակարգային պայքարում:

1917 թ. Հոկտեմբերին խորհուրդները բայլևիկներին կուսակ-
ցության ղեկավարությամբ կադմակերպեցին և անցկացրին զին-
ված ապստամբություն:

ԽՈՐՀՈՐԴՆԵՐԸ ՀՈԿՏԵՄԲԵՐՅԱՆ ՀԵՂԱՓՈՆՈՒԹՅՈՒՆՑ ՀԵՏՈ

Հոկտեմբերից հետո խորհուրդներն իրականացնում են պրոլե-
տարիատի գիկտատուրան, հանդիսանալով նրա պետական ձևը:
Խորհրդային պետությունը դեմոկրատիայի բարձրագույն ձևն է.
այն է՝ պրոլետարական դեմոկրատիայի ձևը: Պրոլետարական դե-
մոկրատիան բուրժուական դեմոկրատիայի նման չի թաղցնում իր
դասակարգային բնույթը, պարզապես խնդիր է դնում իր առաջ
հանել շահագործողներին աշխատավորների շահերի համար, վոլոնթ
ժողովրդի խոչորագույն մեծամասնությունն են կազմում:

Խորհրդային պետությունը գրկում է իր դասակարգային թը-
նամիկներին քաղաքական իրավունքներից: Պրոլետարական գիկտա-
տուրայի մասնաճյուղն պետական կազմակերպություններ՝ խոր-
հուրդներն ընտրվում են միլիոնավոր բանվորների ու աշխատու-
նիների կողմից: Նախկին կապիտալիստներն ու կալվածատերերը,

կուլակները, տերտերները, հակահեղափոխականները, նախկին
ժանդարմները և փոստիկանները իրավունք չունեն խորհուրդներ
ընտրել:

Խորհուրդները աշխատավորների համախմբման և կադ-
մակերպման համախառնարմակ ձևն են պրոլետարիատի ղե-
կավարությամբ: Խորհուրդները դորժնականում ներդրա-
վում են սոցիալիզմի պայքարի ու շինարարության մեջ բան-
վոր դասակարգի ամենալայն մասնաներին, կոլտնտեսու-
կաններին և բոլոր աշխատավորներին, սրանց մասնակից են
դարձնում պետության ղեկավարման մեջ, իրենց ամբողջ
աշխատանքում հենվում են բանվոր դասակարգի մասսայա-
կան կազմակերպությունների վրա:

Ընտրողներն իրավունք ունեն ամեն ժամանակ յետ կան-
չել պատգամավորին խորհրդից և փոխարինել նրան նորով:
Խորհրդային պետությունը մեջ կատարողական և որենդրա-
կան իշխանությունը միացված է: Խորհուրդների ընտրու-
թյունները կատարվում են արտադրական սկզբունքով
(դորժարաններից, հանքահորերից, արհեստանոցներից,
գյուղերից—կոլտնտեսություններից, խորհանտեսություննե-
րով և այլն):

Այս ապահովում է բանվորների և բոլոր աշխատավոր-
ների անընդհատ ու ակտիվ մասնակցությունը բոլոր պե-
տական ու հասարակական դորժերին. այն է՝ տնտեսական,
կուլտուրական, ընդհանուր-քաղաքական, ուսումնական դոր-
ժերին, ապահովում է իսկական դեմոկրատիան աշխա-
տավորների համար:

Խորհրդային պետության մեջ իսպառ փոխհացված է
տարբեր սեռի քաղաքացիների, կրոնի, ազգության անհա-
մասնությունը: Խորհուրդները լիովին փոխհացել են
ազգային ճնշումը: Խորհրդային իշխանությունը նպաստում
է Խորհրդային Միության մեջ ապրող բոլոր ազգերի աշխա-
տավորների հսկա քայլերով առաջ ընթացող տնտեսական,
քաղաքական և կուլտուրական դարգացմանը:

Խորհուրդները վոլպես պրոլետարիատի դիկտատուրայի մաք-
միներ, ղեկավարում են յերկրի քաղաքական, տնտեսական և կուլ-
տուրական կյանքը, ղեկավարում են սոցիալիզմի շինարարու-
թյանը, դասակարգային թշնամու դեմ պայքարը: Խորհուրդները
հոր են տանում աշխատավոր բնակչության կյանքի ու կենցաղի
կազմման մասին, բնորոշում են բնակարանային շինարարու-
թյունը, նոր ձևով կառուցում են քաղաքներ և գյուղեր, լայնաց-
նում են հիվանդանոցների, սանատորիանների, հանգստյան տնե-
րի, մանկապարտեզների և մսուրների ցանցը, ծախվում են դպրո-
ցական շինարարությունը, անց են կացնում ընդհանուր պարտա-
գիր ուսում յերեխաների և հասակավոր անդրադեռյալների համար:

և այլն: Չեթյն տարիներում դյուղատնտեսութունը կոչվեցա՝
վաղնելու տնտեսությամբ հսկայական չափով բարձրացել և դյու-
ղական խորհուրդները դերը: Նրանք վորպես պրոլետարիատի
գիկտատուրայի մարմիններ ղեկավարում են դյուղատնտեսու-
թյունը սոցիալիստական վերակառուցումը:

«Բանվորական, զինվորական և գյուղացիական պատ-
գաժավորների խորհուրդների հանրապետությունը վաղ մի-
այն դեմոկրատական հիմնարկությունների ավելի բարձր
ափսիքն է... ԱՅԼՅԵՎ ՄԻԱԿ ՁԵՎԸ, վերն ընդունակ է ու-
ղահովել դեպի սոցիալիզմը ավելի անհիվանդագին ան-
ցումը», — ասում է լենինը:

ԽՈՐՀՈՒՐԴՆԵՐԻ ԽՆԴԻՐՆԵՐԸ ՆԵՐԿԱՅՈՒՄՍ

Մյթն, յերբ աշարտել ենք սոցիալիստական եկոնոմիկայի
հիմքի կառուցումը և թեմատիկա ենք հնգամյակի չորրորդ ա-
շարտական տարին, խորհուրդները խնդիրները անասման անհ-
ն: Խորհուրդները ղեկավարում են հնգամյակի չորս տարում կո-
տորման և գերակատարման համար մղվող պայքարը, կոլտնտե-
սությունները ու խորհանտեսութունները կազմակերպչական-տն-
տեսական ամրացման համար պայքարը, բանվորների, կոլտն-
տեսականների և բոլոր աշխատավորների նյութական ու կուլտու-
րական մակարդակը հետադադում բարձրացնելու պայքարը, յերկ-
րում կուլակային-կապիտալիստական տարրերը վերջնականապես
և անվերադարձ արմատախիլ անելու համար պայքարը: Խոր-
հուրդները հաստատորեն և փնտրականությամբ իրադրծում են
կուլտիցության գլխավոր գիծը և անհաշտ պայքար են մղում աջ
և «ձախ» սպորտունիտաների և հաշտվողականների դեմ:

Սոցիալիստական շինարարության այդ մեծագույն խնդիրնե-
րը հատարելու համար խորհուրդները վճռականորեն վերակա-
ռուցում են իրենց աշխատանքը «յերեսով դեպի արտադրությու-
նը, յերեսով դեպի դրծարանը, յերեսով դեպի կոլտնտեսու-
թյունն ու խորհանտեսութունը» լողունները հիման վրա:

Խորհուրդներում տեղ չունեն վոչ աջ ոպորտունիստները, զոչ
«ձախ» խոտորվողները և վոչ ել նրանք, ովքեր հաշտվողական
վերաբերմունք են ցույց տալիս որանց նկատմամբ: Միայն ոպոր-
տունիստական պրակտիկայի դեմ անհաշտ պայքարի հիման վրա
խորհուրդները կարող են բարձրացնել իրենց դերը ամբողջ ու-
ցիալիստական շինարարության մեջ, կարող են վերակառուցել ի-
րենց աշխատանքը նոր ձևով և վերջնականապես վերացնել բյու-
րոկրատական խեղաթյուրումները և թերությունները մեր աշ-
խատան ապրքատի աշխատանքում:

«Սոցիալիստական շինարարության բայլիկյան տն-
տեսը իսկապես կենսագործելու համար, անհրաժեշտ է
բարձրացնել խորհուրդների աշխատանքը, բարձրացնել

խորհրդային ապարատի աշխատանքը վերևից ներքև և
ներքևից վերև: Մեր տնտեսության կազմակերպման գոր-
ծի առաջին շարքերում ընթանալու համար, խորհուրդները
պետք է հետողականորեն անցկացնեն իրենց աշխատանքում
կուլտիցության բայլիկյան փառապանությունը: Նրանք
պետք է մարացնեն իրենց կապը մասսաների հետ, հենվե-
լով նոր ամասայական ակտիվի վրա, և առաջին հերթին
կարվածայինների ու կուլտնտեսականների ակտիվի վրա:
Վերջապես, խորհուրդները պետք է իսկական հիմքերի վրա
դնեն ընդունած վորոշումների փաստորեն կատարման թա-
տուգումը: Այդ դեպքում խորհուրդները արտադրության արագ
տեման պայմաններում, վաղ միայն փառապանում, այլև գյու-
ղում, խորհուրդները կարող են հայտարերել պրոլետարա-
կան դիկտատուրայի նորանոր և իսկական մեծագույն հեա-
րավորություններ, վորպիսի դիկտատուրան իսկական հեա-
րավորաբ և հարքում դեպի սոցիալիզմի հաղթանակը վոչ
միայն ԽՍՀՄ-ում, այլև համայն աշխարհում», — ասում էր
ընկ. Մոլոտովը:

ԽՈՐՀՈՒՐԴՆԵՐԸ ՅԵՎ ՊԱՅԲԱՐԸ ԲՅՈՒՐՈՎԱՏԻՋՄԻ ԴԵՍ

Մենք քարոքանք ենք արել հին, պետական իշխանության
տեխնիկա բուրժուական ապարատը, վորի տեխնիկատիկա հասկա-
նիչն էր բյուրոկրատիզմը: Մակայն մենք դեռևս կատարելապես
արմատախիլ չենք արել բյուրոկրատիզմի տարրերը խորհրդային
իշխանության մարմիններում: Բյուրոկրատիզմի տարրեր են խոր-
հրդային ապարատում այն խեղաթյուրումները, վորոնց դեմ ան-
խնա կերպով պայքարում են մեր կուլտիցությունը, բանվոր գո-
տակարգը և բոլոր աշխատավորները:

Բյուրոկրատիզմի դասակարգային արմատները մեղանում և
կապիտալիստական յերկրներում միատեսակ չեն: Այնուհե բյու-
րոկրատիզմի դասակարգային արմատները արտահայտվում են
նրանում, վոր կապիտալիստների և կարվածատերերի իշխանու-
թյունը անց և կապվում էինովնիկների, «մասսաներից կարված»,
բայց մասսաների գլխին կանգնած, արտոնյալ անձնավորություն-
ների» բանակի միջոցով: Բյուրոկրատիզմի տարրերը խորհրդային
մարմիններում առաջանում են դասակարգային պայքարից: Նրանք
դասակարգային թշնամու վործերի արդյունքն են, վորպիսի վոր-
ծերի նպատակն և ջլատել մեր սոցիալիստական շինարարության
հաջողությունները: Բյուրոկրատիզմն իր արմատները առանձնա-
պես խոր է տարածում խորհրդային ապարատի այն ողակներում,
վորտեղ սոդոսիկն են դասակարգային-թշնամական տարրերը,
վորտեղ թաղմվելով խորհրդային հիմնարկություններում, խոր-
հրդային ծառայողի անխան առի, այնուհե, վորտեղից դեռևս
գուր չեն ջրված աջ և «ձախ» սպորտունիտաները, այդ դասա-
կարգային թշնամիների ոգտին են գործում:

Բյուրոկրատիզմը խորհրդային ապարատում արտահայտվում է նորմում, վոր կենտրոնի ղեկավարութունը, մասնաճյուղի հետ կենտրոնի կապը փոխարինվում է թղթի «ղեկավարությամբ», թղթ-թի վերադարձում և կանցելյարալինյալով, մի հանգամանք, վորն անխուսափելիորեն պետապարատի առանձին ողակները անջա-տում է, կարում է բայն աշխատավորական մասսաներից: Բյու-րոկրատիզմը անշարժության և մարմնում ապարատը: Բյուրոկրա-տիզմը կառնեցում է կուսակցության ու խորհրդային իշխանու-թյան կարևոր միջոցառումների անցկացումը:

Կուսակցությունն ու բանվոր դասակարգը վճռական պայքար են մղում բյուրոկրատական խեղաթյուրումների դեմ պետական ապարատում:

Կվ. Հ.—ԲԳՏ պետապարատը մաքրեց բոլոր անհարա-զատ, աշխատելու և բյուրոկրատական տարրերից: Ֆաբ-րիկներն ու գործարաններն առանցիկ հաղարավոր բանվոր-ները կազմակերպեցին բրիգադներ ապարատի գոման առ-թիվ: Միլիոնավոր բանվորներն ու աշխատավորները մաս-նակցեցին ապարատի ստուգմանը: Չտման հանրազումար-ներն ամրացնելու համար, մշական հսկողության և բան-վոր դասակարգին խորհրդային ապարատի հետ կապելու պետական հիմնարկությունների վրա: Գործարաններում ընտրված բրիգադները գործարանի աշխատանքից հետո դնում են խորհրդային մարմիններն աշխատելու: Ստուգ-լով և հովելով պետամարմինների աշխատանքին, նրանք նա-խապատրաստվում են ղեկավարելու պետական ապարատը:

Պորհուրդներն իրենց աշխատանքում ամենից առաջ պետք է հենվեն գործարանների ու ֆաբրիկների հարվածայինների և գյու-ղում կոլտնտեսականների վրա:

Հենվելով այդ նոր խորհրդային ակտիվի վրա և ծավալելով աշխատանքը հարվածայինների մեջ, խորհուրդները կուսակցու-թյան ղեկավարությամբ և՛ ավելի յեն ամրացնում իրենց կապը մասսաների հետ:

Կուսակցության և կառավարության միջոցառումների վճռա-կան անցկացումը կյանքում, վորպիսի միջոցառումներն ուղղված են բյուրոկրատիզմի դեմ, մանավանդ կատարվան ստուգման հիշողությունը, և սոցիալիստական չինարարության ընդհանուր հաջողությունները կործանի: Հարվածներ են հասցնում բյուրո-կրատական խեղաթյուրումներին խորհրդային ապարատում:

Պորհուրդների դերը նվազեցնելու ամեն անասկ փորձերին կուսակցութունը վճռական հակահարված է տալիս: Ամեն մի մեկնաբանությունն այն մասին, թե կոլեկտիվացման առնչու-թյամբ խորհուրդների դերը գյուղում փոքրանում է, թե խոր-հուրդները կարելի չեն փոխարինել կոլտնտեսությունների վարչա-

թյուններով, նման հարցադրումները մնաստիար են և ոպորտու-նիստական խոսակցություններ: Պորհուրդների դերը կոլեկտի-վացման պայմաններում չի նվազում, այլ ավելանում է: Կոլտնտե-սական շարժումը և դյուդի ամբողջ սոցիալիստական վերակառու-ցումը ղեկավարելու անհրաժեշտությունը պահանջում է ամեն կերպ բարձրացնել խորհուրդների ղեկավար դերը գյուղում, վոր-պես պրոլետարական ղեկատնտերայի մարմիններ:

Վորա՞նք են խորհուրդների դերն ու խնդիրները ներ-կայումս:

Ինչո՞վ է վտանգավոր բյուրոկրատիզմը և ինչո՞ւ ան-հրաժեշտ է նրա դեմ վճռական պայքար մղել:

ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ԻՇԽԱՆՈՒԹՅԱՆ ՄԱՐՄԻՆՆԵՐԻ ԿԱՌՈՒՅՎԱԾՔԸ

Ցարական Ռուսաստանի պետական ապարատը խորտակելով, պրոլետարիատը բայելելիների կուսակցության ղեկավարությամբ կառուցեց իր սեփական պետական ապարատը, խորհրդային իշ-խանության մարմինները:

Պորհուրդներն ստեղծվում են բանվորներից և բոլոր աշխա-տավորներից ընտրված պատգամավորներից և աշխատում են Համի(ք)ի ղեկավարությամբ: Պորհուրդային իշխանության բարձ-բազույն հիմնարկությունները (Պորհուրդների համագումարնե-րը) մինչև ՍՍՀՄ իշխանության դերազույն որդան՝ խորհուրդնե-րի համամիութենական համագումարը ներառյալ—ստեղծվում են ստորին մարմիններ, անդան խորհուրդների կողմից նրանց ընտրությունների միջոցով: Պորհուրդները մշտապես հաշվետու յեն աշխատավոր մասսաների առաջ, վորոնք ջնաարկում են նրանց աշխատանքը և զնահատական են տալիս այդ աշխատանքին:

Այսպիսով ստեղծվում է պետական ապարատի բոլոր մասերի կառարյալ միասնություն, վորը վերացնում է տեղական իշխա-նության կենտրոնական իշխանությունից կտրված լինելու հնարա-վորությունը, և ամբողջ խորհրդային սխտեմի աշխատավորների կարիքներից ու պահանջներից կտրված չինելու հնարավորությու-նը: Պորհուրդային սխտեմը կառուցվում է վարից (ցածրից) և միև-նույն ժամանակ հանդիսանում է պրոլետարական պետության կենտրոնական ղեկավարության սխտեմը:

Բուրժուական պարլամենտները իրենցից ներկայացնում են մասսաներին խաբելու, հիմարացնելու ամենագոր դեմքերից մեկը:

«ԿԱՊԻՏԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ՅԵՐԿԻՆԵՐՈՒՄ,—ԱՍՈՒՄ Ե ԼԵ-ՆԻՆԸ,—ԻՍԿԱԿԱՆ ՊԵՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱԾՔԸ ԿԱՍԱՐՎՈՒՄ Ե ՎԱՐԱԳՈՒՅՐԻ ՅԵՏԵՎՈՒՄ ՅԵՎ ԻՐԱԿԱՆԱՑՆՈՒՄ ԵՆ ԳԵՊԱՐԱՍԵՆՏՆԵՐԸ, ԳԻՎԱՆԱՏՆԵՐԸ ՅԵՎ ՇՏԱՐՆԵՐԸ:

Խորհուրդներ կազմակերպելով, վորպես իշխանություն մարմիններ, պրոլետարիատն ստեղծեց նրանց վոչ միայն որենքները քննարկելու և ձայն տալու համար, այլ վորպես բանվորական մարմիններ, վորոնք դառնում են աշխատավորների իսկական կյանքի մեջ, վորոնք սերտորեն կապված են աշխատավոր մասսաների հետ: Խորհուրդներն իրենց ձեռքն են ամփոփում ամբողջ իշխանությունը՝ թե՛ որենադրական, թե՛ կատարողական և թե՛ դատական:

Այսպես որինակ՝ ԽՍՀ Միության սահմանադրության 1-ին հոդվածն այսպես է սահմանում. «ԽՍՀՄ Կենտրոնիկոմը հրապարակում է կողմնակից, դեկրետներ, վորոշումներ և կարգադրություններ, միացնում է որենադրական և ղեկավարման աշխատանքը»:

Բացի դրանից, Միության Կենտրոնիկոմը և նրա նախադասությունը ուսումնական մի շարք լիազորություններով դատական ապարիդում:

Կապիտալիզմի ժամանակ մի ազգություն ճեշում է մյուսին: Ցարական ինքնակալությունը ճեշում էր յերկրի բոլոր ժողովուրդներին: Ցարիզմը խեղդում էր Ուկրաինայի, Բելոռուսիայի, Լեհաստանի, Կովկասի և մյուս ռազյանների աշխատավորներին:

Պրոետարիատի դիկտատուրան վերջ դրեց ազգային ճեշմանը, սահմանեց յերկրի բոլոր ժողովուրդների աշխատավորների հաշտություն:

Նախկին ցարական Ռուսաստանի ժողովուրդները, միացյալ ջանքերով խորտակելով կաթվածատերերի ու կապիտալիստների յուծը, ազգերի ինքնորոշման սկզբունքի հիման վրա ստեղծելով սոցիալիստական Հանրապետություններ և ինքնավար շրջաններ, լիակատար կամավորականության հիման վրա միախմբվեցին մի միութենական պետության մեջ՝ կազմելով Խորհրդային Սոցիալիստական Հանրապետությունների Միություն:

Խորհրդային իշխանությունը, վորպես բանվոր դատակարգի իշխանություն, միջադպյան և իր դատակարգային բնույթով և ձգում է խորհրդային Հանրապետությունների աշխատավոր մասաներին դեպի համախմբման ուղի՝ կազմելու մի սոցիալիստական բնտանիք»:

Սոցիալիստական Հանրապետությունների մի միութենական պետության՝ ԽՍՀՄ-ի մեջ համախմբումն ապահովում է նրանց տրամաբնական միությունը, սոցիալիզմի կառուցումը մեր յերկրում և մեր Միության մեջ ապրող բոլոր ժողովուրդների աշխատավորների ազգային դարդադման ազատությունը:

Խորհրդային Միության մեջ միութենական և ինքնավար Հանրապետությունների ու ինքնավար շրջանների բաժանումը բղխում է հիմնական ազգային հատկանիշից: Մեր

Միության մեջ յուրաքանչյուր առանձին Հանրապետություն կամ ինքնավար շրջան միևնույն ժամանակ կազմակերպված ազգություն է պետական միավորում:

Միության այդ ազգային մասերից ներկայացուցչություն է ընտրվում վորպես հատուկ մարմին—Ազգությունների խորհուրդ, վորը մտնում է Միութենական Կենտրոնիկոմի կազմի մեջ: Վերջինս աշխատում կազմված է յերկու մասից՝ Միութենական Խորհրդից, վորն հանդիսանում է վորպես ներկայացուցչություն Միության աշխատավորականությունից, վորպես մի ամբողջություն, և Ազգությունների Խորհրդից, աշխատավորների նույնպիսի դասակարգային մարմնից, սակայն վորը նշանակված է արտացոլելու տնտեսության, լեզվի, կենցաղի, կուլտուրայի առանձնահատկությունները, վորոնք մի ազգություն տարբերում են մյուսից:

Այսպես վոր, վոչ մի ազգություն զրկված չէ խորհրդային պետությունը ղեկավարելու անմիջական մասնակցությունից:

Խորհրդային Սոցիալիստական Հանրապետությունների Միությունը՝ ԽՍՀՄ-ն հանդիսանում է յոթ իրավահավասար Հանրապետությունների մի միավորում. այն է՝ ՌԽՖՍՀ, ՈւկրՍՖՍՀ (Ուկրաինական), ԲՍՍՀ (Բելոռուսական), ԱԽՖՍՀ (Անդրկովկասյան Խորհրդային Ֆեդերատիվ Խորհրդային Հանրապետություն, վորը կազմված է Ադրբեյջանի, Հայաստանի և Վրաստանի Հանրապետություններից), ՈւզՍՍՀ (Ուզբեկական), Թուրք. ԽՍՀ (Թուրքմենստանի) և Տաջիկստանի ԽՍՀ:

Մեր Միության անունը—ԽՍՀՄ—ընդգծում է, վոր այդ այն Միությունն է, վորի մեջ կարող է մտնել ամեն մի յերկիր, վորտեղ առաջադրված է բուրժուազիայի իշխանությունը և հաստատված է պրոլետարիատի դիկտատուրան:

Միության իշխանության գերագույն մարմինն է հանդիսանում Խորհուրդների Միութենական Համագումարը, իսկ համագումարների միջև—Միության Կենտրոնիկոմը, վորը հավաքվում է նոտաշրջանների, ամենաքիչը յերեք անգամ համագումարից համագումար ժամանակաշրջանում, և Միության Կենտրոնիկոմի նախադասությունը:

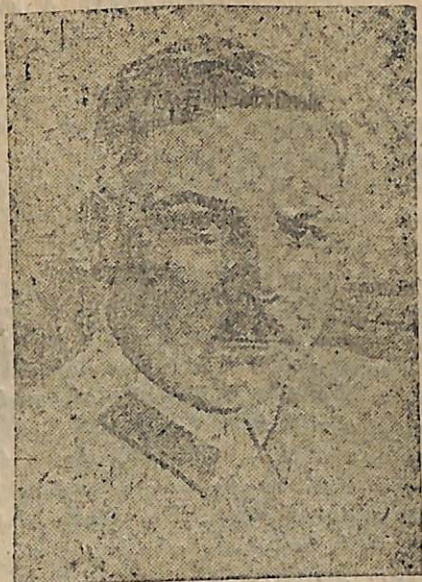
Միության Կենտրոնիկոմի կատարողական և կարգադրիչ մարմինն է հանդիսանում Ժողովրդական Կոմիտեների Խորհուրդը, վորը գեկրեաներ ու փորձումներ է հրապարակում, վորոնք պարտադիր են ամբողջ Միության տերրիտորիայի վրա, Միության Կենտրոնիկոմի կողմից նրան վերապահված իրավունքների սահմաններում: Ժողովրդական Կոմիտեների Խորհուրդներ կան բոլոր Հանրապետությունում, ինչպես անմիջապես ԽՍՀՄ կազմի մեջ մտնող, այնպես էլ Ֆեդերացիաների կազմի մեջ մտնող Հանրապետություններում:

[illegible]

Ժողովակարգին կից, վորպես նրա հանձնաժողովը աշխատում է ԱՊԽ (Աշխատանքի և Պաշտպանության Խորհուրդը)։ 1931 թվից Ժողովակարգին կից ղեկավարում են Կատարման հանձնաժողով, վորի խնդիրն է ստուգել կատարվարության վորոշումները ու կարգադրություններին կա-

Կարմիր բանակը պրոլետարիատի շինված ուժն է։ Կարմիր բանակը յետ մղեց միջպաշտին իմպերիալիզմի և ոսոս կալվածատերերի, կապիտալիստների ու կուլակների կողմից խորհրդային իշխանությունը վաճառեցնելու փորձերը քաղաքացիական պատերազմի ժամանակ։ Նա ցույց տվեց իր մարտունակութունն ահաբեկիչներ՝ ջախջախելով սպիտակ-չինական բանդիանների կողմից Խորհրդային Միության վրա հարձակվելու փորձերը։ Կարմիր բանակը կազմված է միայն աշխատողներից. նրա շարքերը թույլ չեն տալիս մտնելու դասակարգային տերև-խնամական տարրերին։ Բուրժուական բանակներից (վրոնգ բուրժուական դիկտատուրայի դործիքն են, աշխատավոր մասսաներին ճնշելու դործիքն են) Կարմիր բանակը տարբերվում է նրանով, զոր նա

պաշտպանում և աշխատությունների շահերը և հանդիսանում և վարպետ հենարան, վարպետ գործիք պրոլետարական պետության համար:

Ռազմական ու Ծովային Գործերի կոմիտե, ԽՍՀՄ Հեղափոխական-Ռազմական խորհրդի նախագահ ընկ. Կ. ՅԵ. ՎՈՐՈՇԻԼՈՎ:
Համկ(բ)Կ ԿԿ անդամ ու Համկ(բ)Կ ԿԿ Քաղբյուրոյի անդամ:

ՄՊՔՎ ստեղծված է 1922 թ.: Մինչ այդ գոյություն ուներ Համ. Արտ. Հանձ. (ՉԵԿԱ)—Համառուսաստանյան Արտակարգ Հանձնաժողով, ստեղծված դեռևս 1917 թ. բանվոր դասակարգի հոգմից իշխանությունը դրավելուց հետո: Համ. Արտ. Հանձ.— ՄՊՔՎ—այդ խոսքը սարսափ և ազդում խորհրդային իշխանության բոլոր թշնամիներին: Այդ կազմակերպությունը մեծազույն ծառայություններ և մատուցել պրոլետարիատին: Նա արթուն գերպով պաշտպանել և և պաշտպանում է խորհուրդների յերկիրը շահաբաժան ու տնտեսական հակահեղափոխությունից, լրտեսությունից ու բանդիտիզմից: Քիչ հակահեղափոխական դավադրություններ, վնասարարական ավաղակախմբեր, լրտեսական խմբեր ու բանդիտական ջոկատներ չեն վոչնչացել ՄՊՔՎ մարմինների ձեռքով: ՄՊՔՎ պրոլետարիատի դիկտատուրայի ամենաուժեղ զենքերից մեկն է:

Խորհրդային դատարանի խնդիրն է պաշտպանել աշխատավորների շահերն ու իրավունքները, պահպանել հեղափոխական կարգն ու հեղափոխական որինականությունը և ամրացնել հասարակական-աշխատանքային կարգապահությունը:

Պրոլետարիատի դիկտատուրայի բոլոր թվարկած գործիքները, հաջողությամբ պայքար մղելով մեր ներքին ու միջազգային դատակարգային թշնամիները դեմ, ապահովում են մեր յերկրում սոցիալիստական հասարակության շինարարությունը:

ԽՍՀՄ ԿԳԿ և ՌԽՖՍՀ ԿԳԿ նախագահ Մ. Ի. ԿԱԼԻՆԻՆ: Համկ(բ)Կ ԿԿ անդամ և Համկ(բ)Կ ԿԿ Քաղբյուրոյի անդամ:

Մ. Ի. ԿԱԼԻՆԻՆ

Մ. Ի. Կալինինը ԽՍՀՄ Կենտրոնական Գործադիր Կոմիտեյի նախագահն է և դրա հետ միասին ՌԽՖՍՀ Կենտրոնական Գործադիր Կոմիտեյի նախագահը: Մ. Ի. ծնվել է 1875 թվին Նախիկի Տվերսկի նահանգի Վերինյայա Տրոիցա գյուղում, գյուղական ընտանիքում:

Միս. Իվանիչը 14 տարեկան հասակում սկսում է իր աշխատանքի ուղին գործարաններում. այստեղ նա ծանոթանում է ընդհատակյա և հեղափոխական գրականության հետ: Փամփուշտի, Պուտիլովսկի և մյուս գործարանները նրան տվին պրոլետարական կոմիւնիստություն, պատրաստեցին նրան ապագա հեղափոխական գործունեության համար: 1898 թ. Մ. Ի. մտնում է բայր-չեխներին կուսակցության մեջ, ստանում է լենինյան դաստիարակություն: Վորպես հեղափոխության ակտիվ ու վճռական գինյոր, վորպես պայքարող կուսակցության առաջավոր շարքերում ցարիզմի դեմ, նա յենթարկվում է բազմաթիվ հետապնդողությունների ցարական վտտրիկանության կողմից: Բանտը, աքսորները ե'լ տվելի յեն կոմիւն նրա հեղափոխական կամքը:

Փետրվարյան հեղափոխությունից հետո ընտանիք դուրս գալով, Մ. Ի. ամենագործարար մասնակցությունն է ցույց տալիս խորհրդային իշխանություն համար մղած պայքարին: Հոկտեմբերից հետո կուսակցությունն ու բանվոր դասակարգը նրան առաջ են քաշում ամենապատասխանատու պաշտոնների: 1919 թ. Մ. Ի. Կալինինը ընկ. Լենինի առաջարկությամբ բանվոր դասակարգի ու աշխատավոր դյուղացիության կամքով ՌՍՖՍՀ Կենտգործկոմի նախագահ և ընտրվում, իսկ 1923 թ. ԽՍՀ Միություն կազմվելուց հետո, նաև ԽՍՀՄ Կենտգործկոմի նախագահ:

Մ. Ի. Կալինինը ամրակուռ բայլելիկ-լենինցի յե, մեր կուսակցության առաջնորդներից մեկը: 1919 թվից Մ. Ի. Համկ(բ)Կ ԿԿ անդամն է, և վերջին բոլոր տարիներին ընթացքում ԿԿ Քաղբյուրոյի անդամը: Մ. Ի. ամբողջ ժամանակ դառնում է Լենինի կայուն ու հավատարիմ աշակերտների շարքերում, տարել է և տանում է անհատ պայքար հակահեղափոխական տրոցկիզմի դեմ, աջ և «ձախ» սպորտունիստների և հաշտվողականների դեմ:

ԽՍՀ Միության ժողովրդական Կոմիսարների Խորհրդի նախագահ, ԽՍՀՄ Աշխատանքի և Պաշտպանության Խորհրդի նախագահ, ԽՍՀՄ ԺԿԽ ԿԿ կատարման հանձնաժողովի նախագահ
Վ. Մ. ՄՈՒՈՏՈՎ: Համկ(բ)Կ ԿԿ անդամ և Համկ(բ)Կ ԿԿ Քաղբյուրոյի անդամ

Վ. Մ. ՄՈՒՈՏՈՎ

Վ. Մ. Մուրտովը (Սկրյարին) ԽՍՀՄ ժողովրդական Կոմիտեների Խորհրդի նախագահն է: Ծնվել է 1890 թ. Մոսկվայում: 1906 թվից ընկ. Մուրտովն անդամ է բայլելիկների կուսակցության: Գտնվելով ցարիզմի դեմ պայքարող մարտիկների առաջավոր շարքերում, ընկ. Մուրտովը յենթարկվում է անթիվ հետապնդումների ցարական վոստրիկանության կողմից, յենթարկվում է կալանքների ու աքսորների: Ընդհատակյա գործունեության շրջանում, փետրվարյան և հոկտեմբերյան ուրերին ընկ. Մուրտովն ակտիվորեն մասնակցում է բայլելիկյան շարքերի շինարարությանն ու ամբապնդմանը՝ սրբութարական դիկտատուրայի համար մղած պայքարում:

Ընկ. Մուրտովը մեր կուսակցության միասնության համար պայքարի հսկայական դպրոց է անցել: 1916 թվին նա կուսակցու-

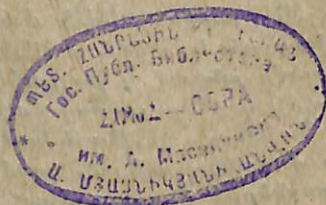
Թիւսն Գեներալական Կոմիտեյի Ռուսաստանի Բյուրոյի անդամն էր: 1921 թվից ընկ. Մոլոտովը Համկ(բ)Կ ԿԿ անդամ է. իսկ 1922 թվից մինչև 1930 թ. Համկ(բ)Կ ԿԿ քարտուղար: 1924 թվից ընկ. Մոլոտովը Թեկնածու յե և հետո անդամ Համկ(բ)Կ ԿԿ Քաղբյուրոյի:

Առանձնապէս մեծ են ընկ. Մոլոտովի մատուցած ծառայութիւնները կուսակցութեան և խորհուրդները ղեկավարելու գործում, քաղաքի և դուրդի հաղթական սոցիալիստական շինարարութեան դործում, խորհուրդների աշխատանքը լավացնելու համար պայքարի դործում:

Գործելով ընկ. Ստալինի անմիջական ղեկավարութեամբ, հանդիսանալով նրա ամենամոտիկ աջակիցը, ընկ. Մոլոտովն ակտիւորեն մասնակցել է հակահեղափոխական տրոցկիզմի և աջ ոպորտունիզմի ջանքախմբներ և շարունակում է իր անհաշտ պայքարը ինչպէս աջ, նույնպէս և «ձախ» ոպորտունիզմի դեմ, հաշտ վեղականների ու նեխած լիբերալների դեմ:

Այն մոմենտին, յերբ յերկրի առաջ ծառացան հնգամյակը Հորոտարում իրագործելու խոշորագույն խնդիրները և կապիտալիզմի վերջին արմատները հողահան հանելու խնդիրները, բանվոր դասակարգն ու աշխատավոր մասսաները ընկ. Մոլոտովին կառավարութեան գլուխ կանգնեցրին: 1930 թվի ղեկեմբերին, ընկ. Մոլոտովը նշանակվեց ԽՍՀՄ Կենտրոնական Կոմիտեի ԽՍՀՄ Ժողկոմ-խորհի նախագահ:

Լավագույն լենինիստի՝ ընկ. Մոլոտովի անունով է կոչվում այս տարի հունվարի 1-ին գործարկված սոցիալիստական ինդուստրիայի գիգանտը—Նիժնի-Նովոքոռոդի ավտոմոբիլային գործարանը, վոր խոշորագույնն է Յեկրոպայում յեղած ավտոմոբիլային գործարաններէց:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

ԵՂ

ԲՈՒՐԺՈՒԱԿԱՆ ՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆԸ ԿԱՊԻՏԱԼԻՍՏՆԵՐԻ ԴԱՍԱԿԱՐԿԱՅԻՆ ՏԻՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅՈՒՆՆ Ե

Ինչ է բուրժուական պետությունը	3
Ինչ է բուրժուական դեմոկրատիան	5
Փաշիգմն ու սոցիալ-ֆաշիզմը	8

ԲՈՒՐԺՈՒԱԿԱՆ ՊԵՏԱԿԱՆ ՄԵՔԵՆԱՅԻ ԶԱԽՋԱԽՈՒՄԸ ՅԵՎ ՊՐՈԼԵՏԱՐԻԱՏԻ ԴԻԿՏԱՏՈՒՐԱՅԻ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒՄԸ

Հեղափոխությունն ու բուրժուական պետական ապարատի վաճկացումը, վերպես պրոլետարիատի ազատագրման ուղի	10
Ինչ է պրոլետարական դիկտատուրան և վերոնք են նրա խնդիրները	11
Պրոլետարական դեմոկրատիայի էությունը	13
Համկ(բ)Կ պրոլետարական պետության առաջնորդն է	16

ԴԱՍԱԿԱՐԳԵՐԸ ՅԵՎ ԴԱՍԱԿԱՐԿԱՅԻՆ ՊԱՅՔԱՐԸ ԽՍՀՄ-ՈՒՄ ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ ԵՏԱՊՈՒՄ

Դասակարգային պայքարը պրոլետարիատի դիկտատուրայի ժամանակ	19
Դասակարգային տեղաշարժերը ԽՍՀՄ-ում ժամանակակից ետապում	22
Հակահեղափոխական տրոցկիզմի, աջ և «ձախ» ոպորտունիստների պայքարը լենինյան ուսմունքի դեմ պրոլետարիատի աշխատավոր գյուղացիության հետ դաշինքի մասին	23
Անհետացել է արդյոք ներկայումս դասակարգային պայքարը ԽՍՀՄ-ում	26

ԽՈՐՀՈՒՐԴՆԵՐԸ ՊՐՈԼԵՏԱՐԱԿԱՆ ԴԻԿՏԱՏՈՒՐԱՅԻ ԶԵՎՆ ԵՆ

Խորհուրդները Հնդեմբերյան հեղափոխությունից հետո	28
Խորհուրդների խնդիրները ներկայումս	30
Խորհուրդները և պայքարը բյուրոկրատիզմի դեմ	31
Խորհրդային իշխանության մարմինների կառուցվածքը	33
Կարևոր բանակը, Մ.Պ.Վ., դատարանը, վերպես պրոլետարիատի դիկտատուրայի գործիք	37
Մ. Ի. ԿԱԼԻՆԻՆ	39
Վ. Մ. ՄՈԼՈՏՈՎ	41

2263

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0206978

№ 30 494. (3 д.)

41. 242

КРАСНОАРМЕЙСКИЙ ПОЛИТУЧЕБНИК

Глава V

Диктатура пролетариата и советы

Издательство ССР Армении
Ереван — 1932